

Ko es darišu ar Jēzu, kuru sauc par Kristu?

¹ Lai Kungs tevi svētī, brāli Veil! Labrīt, draugi! [Sapulce saka: "Labrīt, brāli Branham."–Tulk.] Es vienmēr kavējos. Billijs man teica, kas man bija paredzēts šajā rītā; un man bija paredzētas trīsdesmit privātas sarunas, bet notika tikai divas...šķiet, divas vai trīs. Tāpēc, ka es vienkārši nespēju veltīt laiku katram, ziniet, bet cilvēki gaida un pēc saraksta ir gaidījuši daudzus mēnešus. Un Kungs tur dara lielas lietas. O-o, Viņš...Viņš ir mūsu Dievs! Vai ne? ["Āmen!"]

² Esmu pārliecināts, ka šajā rītā visi jau zina par lielajām bēdām, kas piemeklējušas mūsu zemi: mūsu prezidenta Kenedija kunga zaudējums. Un kaut arī es nepiekritu šī cilvēka politikai un reliģijai, taču viņš vienalga nebija pelnījis tādu nāvi. Nē. Un ir palikuši šie bērniņi, un tēta nav. Un māte, kura...Kenedija kundze, kaut arī es pavisam noteikti viņai nepiekrītu, un viņas uzvedībai, un visam pārējām...varbūt...bet tomēr atcerieties, ka viņa ir māte. Viņa ir tikko pazaudēja savus mīļos, un viņa ir zaudējusi savu vīru. Un viņš uzkrīta viņai taisni klēpī, un viņas klēpis pielīpa ar viņas vīra asinīm. Tas ir šausmīgi!

³ Vai jūs kādreiz esat aizdomājušies... Mēs dažkārt domājam, ka viņa šai tautai uzdod toni modes lietās un tamlīdzīgi. Iespējams, tā arī ir. Bet vai jūs zināt, ka Kenedija kundze nekad nav dzirdējusi nevienu sprediķi, kuros es par to sludinu. Ja viņa būtu dzirdējusi kaut vienu svētrunu, tad viņa, iespējams, rīkotos citādi. Bet dažas no mūsu māsām, kuras to dzird, tik un tā tam nepakļaujas. Redzat? Saprotat? Viņa tika audzināta par katolieti; tas ir viss, ko viņa zina. Nekas nav pret to, saprotiet, viņa... Tā ir sistēma. Nekas nav pret cilvēkiem, katoļiem. Tā ir sistēma, katolicisma sistēma, tieši tāpat kā prezbiteriešu, metodistu vai jebkura no visām pārējām, saprotiet, vasarsvētku, jebkura. Runa ir par sistēmu, bet nevis par cilvēkiem.

⁴ Es domāju, ka Kenedija kungs bija labs prezidents. Un mana sirds skumst par viņa sievu. Es esmu ļoti sarūgtināts, ka pat mūsu valstī...ka bandīti utt. ir varējuši mūsu zemē pastrādāt ko tādu.

⁵ Ja nevari pareizā veidā nepiekrīt kādam cilvēkam un ieņemt pats savu pozīciju...un tas nav iemesls, lai tāpēc vien nogalinātu otru cilvēku. Un tie bērniņi zina...teica...viens puisītis no viņiem teica: "Tagad man vairāk nav neviena, kas ar mani spēlēsies. Tēta vairs nav." Redzat?

Es vienmēr esmu domājis, ka reiz tā notiks arī ar mani. Vairākas reizes tā gandrīz arī notika, kā jūs jau zināt, kad ārvalstīs uz manis šāva; kad viņiem ir nācies mani piesegt ar saviem ķermeņiem, lai mani nenošautu, no attāluma.

⁶ Un tā, ja cilvēks mirst šādi... Taču tā ir tā cena, kas tiek maksāta...kas pavada dažādu lietu slavu. Saprotat? Man šķiet, ka pie mums vidēji katrs ceturtais prezidents, viens no četriem, ir ticis nogalināts, un tas man liek justies ļoti slikti. Kauns, ka pie mums Amerikā ir tāds cilvēks, gatavs izdarīt ko tādu!

⁷ Un tagad...tomēr, kā jau teicu, es...es nebiju viņa politikas piekritējs. Es...es nepiekrītu...nepiekrītu viņa idejām, ko viņš mēģināja īstenot. Bet, redziet, viņš bija citādāks. Un es nebiju viņa reliģiskās sistēmas piekritējs. Es...es, protams, nevarēju tam piekrist. Un tomēr viņš...viņš tā bija uzaudzināts. Lūk...lūk, kāpēc tas tā bija. Kā jau es sacīju, ja viņš būtu dzirdējis kaut ko citu, iespējams, viss varēja būt citādāk.

⁸ Mēs šeit parasti rīkojamies tā, ka, ja nomirst kāds no mūsējiem, vai kāds, pat no ārpuses... Es domāju, ka mēs kā...kā amerikāņu draudze, kā amerikāņu daļa...

Amerikāņi ievēlēja Kenedija kungu par prezidentu. Un tas bija... Lūk, kāpēc pie mums ir demokrātija. Es nebalsoju par Kenedija kungu. Es balsoju par Niksona kungu, tāpēc ka Niksona kungu es pazinu personīgi. Un man...man viņš patika, un personīgi es...es balsoju par viņu, jo viņš man patika. Taču šīs zemes iedzīvotāji, amerikāņi, mani līdzpilsoņi šajā valstī, ievēlēja Kenedija kungu. Un veids, kā viņi to izdarīja...nu, tas ir starp viņiem un Dievu, bet tā nu tas ir.

⁹ Taču es domāju, ka šīs mātes dēļ, cilvēciskas būtnes, bērnu mātes, Kenedija kundzes dēļ, vai mēs nevarētu vienkārši uz minūti piecelties, lai par viņu palūgtu?

¹⁰ Kungs Jēzu, mēs visi esam cilvēki, mēs jūtam līdzīgi viens otram. Un mums ir patiesi žēl, Kungs, ka mūsu prezidentu tā varēja nošaut kāds aukstasinīgs slepkava. Mums ir patiesi žēl, ka mūsu tauta ir nonākusi tik tālu, ka tās vidū atrodas šādi ļaudis, kas spēj nogalināt cilvēku kā aukstasinīgi slepkavas; tāpat kā nesentika nošauts tas melnādainais brālis, vienkārši aukstasinīgi nošauts rasu aizspriedumu dēļ. Un mums ir patiesi žēl, ka mūsu vidū ir tādi cilvēki, Kungs. Mēs...to ir izraisījusi mūsu vājība.

¹¹ Un mēs lūdzam par Kenedija kundzi, par šī prezidenta sievu. Un mēs zinām, ka šie mazulīši...kā viņi lūkojās uz savu...savu tēti, kurš atstāja viņus pāris dienu pirms tā visa, laimīgs cilvēks, smējās un uz grīdas rotaļājās ar viņiem. Tagad viņiem vairs nav tēva. Un par šo sievieti, kas...par viņa sievu, jo viņas vīrs iekrita taisni viņai klēpī, un viņa asinis plūda pa viņas kleitu; viņa tikko bija apglabājusi savu mazulīti.

¹² Un kaut arī, Kungs, mēs varbūt domājam, ka šai sievietei nav taisnība tajā...tajā, kā viņa valstī uzdod toni ar saviem tēriem un pārējām lietām; taču tas...tas, iespējams, ka amerikāņu tauta kopumā, ka viņi...ka tieši to viņi arī grib. Tāpēc mēs...mēs lūdzam par viņu šajā rītā, lai Tu palīdzī viņai. Un lai šī smagā zaudējuma laikā viņa atklāj, kas ir Patiesība, Jēzus Kristus! Dāvā to, Kungs, Tu vienīgais, Kurš bēdu laikā spēj dot mieru un mierinājumu.

¹³ Un palīdzī mums, Kungs, arī turpmāk no visas savas sirds būt par mirdzošu gaismu, jo mēs nezinām, kad un kādu ietekmi mēs varam atstāt uz kādu citu. Un ļauj mums izstarot Kristus Gaismu, līdz Viņš atnāks. Un tad Lielais ganāmpulka Gans, kurš iztiesā visu taisnīgi, atmaksās par katru grēku, un Viņš precīzi zina, kā to izdarīt. Bet līdz tam laikam mēs pašāpziņai nododam sevi Tavās rokās, Tavai mīlestībai un žēlastībai pret mums. Jēzus Vārdā. Āmen.

¹⁴ Jā, es domāju, ka neviens nav pelnījis tādu nāvi. Tāpat arī Linkolna kungs nebija pelnījis tādu nāvi. Makkinlija kungs nebija pelnījis tādu nāvi. Hjuijs Longs nebija pelnījis tādu nāvi; neviens no šiem cilvēkiem. Es tam neticu. Slepkavas, tas ir slikti. Mūsu puīši necīnījās svešumā par kaut ko tādu. Mūsu karogs netika pacelts kaut kā tāda dēļ. Mēs neesam Amerikas pilsoņi kaut kā tāda dēļ. Nē. Grēks ir pārņēmis un sasaistījis mūsu zemi, lūk, kāpēc...lūk, kāpēc notiek tādas lietas. Tas ir grēks.

¹⁵ Un tā, šodien mums būs... Es mācīšu svētdienas skolu, un ir dažas lietas par kurām es gribētu izstāstīt draudzei. Un tas ir, pirmkārt: es gribētu, lai jūs man piedodiet, ka svētdienas rītos, kad man ir šie Vēstījumi, es jūs tik ilgi aizturu. Un tad, ja Kungs dos... Es to daru, jo es...es šeit esmu starp savējiem, un es...es šīs mācības mācu tik pamatīgi, cik vien varu. Citās vietās es šīs lietas nemācu, es vienkārši apstājos uz...uz Evaņģēlija pamatprincipiem. Taču šīs mācības, kas ir pamatīgas, es...es tās citur nemācu. Un turklāt man šeit ir vajadzīga stunda, reizēm divas vai trīs, lai pabeigtu savu Vēstījumu. Un dažkārt es jūs te noturu līdz divpadsmitiem trīsdesmit, līdz vieniem. Un tas ir maz, salīdzinot ar to, kā bija agrāk. Reizēm es paliku gandrīz vai uz visu nakti. Es esmu izbraucis....bieži vien mēs devāmies ceļā jau pirms astoņiem, bet mājās no savām sapulcēm biju tikai nākošajā rītā ap diviem vai trijiem, tieši tā.

¹⁶ Taču es...es pacentīšos, kad atkal atbraukšu pie jums...vienkārši nelielu sprediķi visas šīs lielās mācīšanas vietā, ja vien es iepriekš nepaziņošu, ka būs kaut kas cits. Jo domāju, ka nākošreiz es runāšu par šīm Septiņām Bazūnēm, kuras ir tieši saistītas ar Sesto Zīmogu. Kad atskanēja Sestais Zīmogs, sāka pūst visas Septiņas Bazūnes, redzat? Un tāpēc mēs... Es gribētu, lai Draudzei to saņem pirms Viņa Atnākšanas, ja...vai pirms manas aiziešanas, lai kas arī tas nebūtu, ja vien to spēšu.

¹⁷ Un tā, ja mēs to darīsim, tad jau iepriekš jums to paziņosim. Un varbūt tad... Kā mēs redzam, zāle šorīt ir pārpildīta, cilvēki stāv visapkārt un gar sienām...mēs pacentīsimies... Mums ir kāda vieta, uz kuru mēs varētu doties. Tur ir sēdvietas apmēram trīs tūkstošiem cilvēku, un tā ir kāda mājīga skolas auditorija, tepat tuvumā. Un šīs Septiņas Bazūnes...mēs tās centīsimies sludināt tajā skolā. Un tur būs daudz sēdvietu, saprotiet, lai cilvēki varētu tikt iekšā.

¹⁸ Gribam pastāstīt, ka Ņujorkā mums gāja vienkārši brīnišķīgi. Tur, Morisa Auditorijā, mēs

vienkārši nevarējām laist iekšā vēl vairāk cilvēku, visus vakarus. Bija maksimāli pārpildīts. Uguns... Tas cilvēks, tās vietas saimnieks... Ugunsdrošības priekšnieks būtu spiests pārtraukt pasākumu, ja viņi tur paliktu stāvēt, tā saspiesti. Un mums vajadzēja palūgt viņiem iziet. Un cilvēki ārpusē, staigādami šurpu turpu pa ielu, lūdza Dievu, lai kāds nogurtu un pieceltos un izietu ārā un viņi varētu tikt iekšā un ieņemt šo sēdvietu. Redzat? Tikai viens cilvēks...viņi gaidīja tā viena cilvēka dēļ, lai tikai tiktu iekšā. Un tas, kurš tuvāk pie durvīm...un tad viņi vienu ielaistu. Kāds, kam ātrāk jātiek uz mājām, pieceļas un iziet, tad viņi iet iekšā nu apmainās. Redziet, viņi nāca. Tie bija ļoti patīkami, brīnišķīgi cilvēki. Un es ticu, ka pasaule...ka Kristus draudze slāpst pēc Dieva.

¹⁹ Un tā, es...es...es ticu, ka... Pateicos, brāli. Es...es ticu, ka...ka Dievs dāvās mums šo iespēju, ka mēs varēsim sanākt kopā un izskatīt šīs pēdējās Septiņas Bazūnes. Man patīk šīs lietas darīt Viņa vadībā, tā ka jūs to uzzināsiet.

²⁰ Tad vēl, brokastīs pie uzņēmējiem... Parasti no viņu biedrības, šķiet, man teica, ka brokastīs piedalās no piecdesmit līdz simts cilvēkiem. Taču torīt viņi pārdeva tūkstoš septiņsimt biļetes un ļāva, lai ienāk arī visi pārējie, lai to vietu piepildītu. Un cilvēki stāvēja visos koridoros, un gar sienām, un uz visiem pakāpieniem. Un bija arī vairāki augsti stāvoši Dieva kalpi, pāris garīdznieki un...un pārējie, bija tur, lai dzirdētu Vēstījumu. Un tā, es saprotu...es ceru, ka tas nedaudz palīdzēja. Varbūt tas paveica nedaudz...nedaudz vairāk, labāk, nekā mēs bijām domājuši.

²¹ Un tā...tātad, šovakar... Mums būs... Ja Kungs ļaus, šovakar Vēstījuma tēma būs par...par tavu stāvokli ar Kristu. Un šoreiz tas būs...tas būs īss. Mēs gribam sākt, es gribētu iznākt septiņos trīsdesmit. Ja vien... Cikos jūs parasti sākat, septiņos trīsdesmit? [Brālis atbild: "Mēs sākam septiņos trīsdesmit, taču šoreiz sāksim septiņos."-Tulk.] Ā-ā, septiņos, bet es uz skatuves būšu ap septiņiem trīsdesmit, un projām man vajadzētu iet ap astoņiem trīsdesmit, ja Kungs ļaus, tāpēc, ka es...es vienkārši... Es mēģināšu pasteigties, cik varēšu, gribu sākt to praktizēt.

²² Tad ir vēl viena lieta. Varbūt tie, kas nav vietējie, dzird, ka cilvēki smejas. Tas ir tāpēc, ka es gribu no šejienes aiziet, bet vienkārši nespēju. Tas ir kaut kā tā... Ceru, ka tas neizklausīsies zaimojoši, bet mana māte mēdza teikt, ka tas, ka cilvēki tā sanāk kopā, tas ir kā sorgo sīrups aukstā rītā. Jūs ziniet, tas ir biezs un plūst lēni. Un apmēram tā tas ir arī šeit. Šajos Vēstījumos es uz priekšu virzos lēnām, jo šis...šis Dieva cukurniedru saldums, ziniet, it kā sabiezina mūs kopā. Un es...man negribētos, lai būtu citādi. Es...es gribu, lai tieši tā arī būtu. Es atceros, kā mēs mēdzām piecelties un dziedāt to dziesmu.

*Tik svētītām un ciešām saitēm
Ir mūsu sirdis vienotas,
Kad Kristus mīlestībā brāļi
Kā Debesīs šeit satiekas. (Redzat?)
Kad pienāk laiks tiem atvadīties,
Jūt sāpes dvēselē.
Bet sirdis paliek savienotas,
Cer satīkties reiz vēl.*

²³ Un es...es ticu, ka tas vienmēr būs mūsu...mūsu mērķis šeit. Daudzi no šiem vecajiem svētajiem kopš tā laika ir aizmiguši, bet savās sirdīs mēs joprojām esam kopā. Un es domāju par to vīziju torīt, kad es viņus tur redzēju, šos svētītos un godības apdvestos vīrišķīgi un sievišķīgi jauneklīgos augumus, viņi vēl joprojām līdzinājās tam, kādi viņi bija šeit, kad viņi bija uz zemes. Es domāju, ka viņi gaida mūsu atnākšanu. Un reiz, ja Dievs mums ļaus, mēs viņiem pievienosimies. Tagad es...es...

²⁴ Un atcerieties par dievkalpojumiem, šovakar dziedāšana sāksies septiņos, nevis septiņos trīsdesmit.

Un pēc tam, nākošnedēļ, es būšu Šrivportā, Luiziānas štatā, tur "Dzīvības Dievnamā", Šrivportā, Luiziānas štatā. Un man šķiet, ka viņi tur vēlas noīrēt auditoriju otrpus ielai. Vakar vakarā zvanīja brālis Mūrs un teica, ka viņi... Tā ir ikgadējā sanāksme, un viņi domā, ka būs ļoti daudz

cilvēku.

²⁵ Pirms Rakstu lasīšanas es gribētu izstāstīt nelielu liecību. Reiz šeit sēdēja kāda kundze, un bija... Izstāstīšu jums, kāds spēks ir viena cilvēka lūgšanai par otru cilvēku. Es nejausi paskatījos un ieraudzīju vēlvienu kundzi, es vienkārši...Mārdžiju Koksū, brāļa Rodina Koksas sievu, kura šobrīd atrodas šeit. Šķiet, tas bija pagājušajā nedēļā, kad mēs bijām šeit, Svētais Gars dāvāja atpazīšanu viscaur auditorijā, jūs jau ziniet kā cilvēkiem tiek pateikts. Un viņa sēdēja... Tagad viņa sēž, lūk šeit, bet toreiz viņa sēdēja kaut kur tur. Un es...es paskatījos, un, lūk, tajā vietā bija kāda kundze, kura...kura tika nosaukta vārdā un kurai bija cukura diabēts. Un Mārdžija bija...bet vīzijā bija redzama Mārdžija. Un Mārdžija stāvēja, lūk, tur; un tomēr es paskatījos lejup un ieraudzīju viņu, un tas bija... Un es domāju...es skatījos, gribēdams ieraudzīt to otro sievieti, kaut gan vīzijā bija Mārdžija, taču Gaisma bija uz tās sievietes. Tāpēc es...es vēroju.

²⁶ Un es nodomāju, nu, ja es nosaukšu Mārdžiju, cilvēki teiks: “Nu, protams, protams...” Kāds, kurš viņus pazīst, teiks: “Nu, viņš...viņas vīrs taču ir tuvs viņa...viņa draugs. Viņi taču kopā dzīvo un nakšņo kopā, un dodas medībās kopā, un tā tālāk. Protams, tieši tāpēc viņš to zina!” Bet Mārdžija to nezināja. Un es nosaucu to otro kundzi, kura bija... Man šķiet, tā bija viena māsa no Čikāgas; kā es vēlāk uzzināju.

²⁷ Bet pēc tam izrādījās, ka pie viņas...fabrikā tika veikta pārbaude uz cukura diabētu. Un...un viņai bija diabēts. Un šī iemesla dēļ viņa aizvakar devās uz klīniku. Un...un, kad viņa par to ieminējās, tad es viņai to atgādināju. Un es teicu: “Nāc šurp, māsa Mārdžija.” Un pastāstīju viņai par to, kā tirpa viņas rokas, un...un par šo ļoti nepatīkamo pašsajūtu.

Šī nabaga kundze tur strādā dienām un naktīm, lai...uzticama māte, lai palīdzētu vīram samaksāt par māju, kuru viņi cenšas uzcelt. Un viņa ar savu māsiņu Nelliju, un Čārliju, Rodnija brāli un viņa sievu, viņi visi kopā no visa spēka strādā tajās fabrikās, cik vien labi var. Un pacieš pazemojumus. Viņas audzē savus matu un, kopš kļuvušas kristietes, atsakās no kosmētikas un tamlīdzīgām lietām. Es ticu atzinības izrādīšanai, kad tas ir pelnīti. Un pret šīm divām jaunajām sievietēm manā sirdī, protams, it tikai siltas jūtas.

²⁸ Un tad es paņēmu viņas roku, un palūdzu par viņu. Un viņa aizbrauca uz turieni, un viņi no diabēta neatrada ne pēdu. Tas bija pazudis.

Viena kundze, kuras vārds tika nosaukts, sēdēja kaut kur šeit, tā bija māsa vārdā Brjūsa. Šorīt es viņu neredzu, bet viņa vienmēr ir bijusi... Viņa ir no tām sievietēm, kas ļoti daudz lūdz. Un, kad es šeit biju pēdējo reizi, šī sieviete ienāca, un toreiz lūgšanu kartiņas nebija izdalītas, tāpēc nebija neviena...nekādas lūgšanu rindas, tāpēc viņi vienkārši... Svētais Gars vienkārši izsauca cilvēkus no auditorijas.

²⁹ Un šī mazā lēdija Brjūsa pati reiz bija...bija saņēmusi dziedināšanu no vēža. Un viņai...viņai sirdī vienmēr bija nasta lūgt par kādu citu, un viņa vienkārši lūdza. Un tur bija viena kundze no Luisvilas, kura bija tuvu nāvei, vēzis kaklā. Un kamēr viņa lūdza, Svētais Gars devās tieši pie tās sievietes, Viņš nosauca viņas vārdu un vēl šo to, pateica viņai, kas viņa ir, precīzāk sakot, pateica viņai, kas viņa bija un ar ko slimoja, ka viņai ir vēzis, un ka ar viņu viss būs kārtībā. Un šī kundze devās uz mājām.

Pēc pāris dienām viņa teju vai nosmaka līdz nāvei, vienkārši viņai bija ļoti stipri pietūcis kakls, viņa stipri ieklepojās, un vēzis iznāca ārā. Un viņa ir pilnīgi vesela. Redzat?

³⁰ Kas īsti notika? Redziet, pats audzējs ir ļaundabīgs veidojums, kurā ir dzīvība. Saprotat? Nosaukums “Vēzis” nāk no vārda, no medicīnas termina, “krabis”, kas nozīmē, ka viņam ir daudz kāju, kā jūras krabim, un...un viņš sūc no cilvēka asinis. Un šis ļaundabīgais audzējs, kas bija viņas kaklā, tieši to arī darīja.

Lūk, saprotiet, es neko nedaru ar pašu audzēju. Man ir darīšana ar to dzīvību, kas ir audzējā. Redzat? Mums ir darīšana ar to dzīvību, kas ir audzējā. Saprotat? “Manā Vārdā tie izdzīs ļaunos garus.” Vārds “ļaunais gars” nozīmē “mocītājs”, piemēram, ķermeņa mocītājs. Un tas bija ļaunais

gars. Un pēc tam, kad no šī audzēja izgāja dzīvība, viņš, protams, sāka piepampt.

³¹ Tāpat kā mazs sunītis, kuru uz ielas notriekusi mašīna, vai kaut kas tāds; ļaujiet tam pagulēt pāris dienu saulē, un tas paliks divreiz lielāks.

Un tāpēc šai sievietei palika arvien sliktāk. Es to bieži esmu skaidrojis. Ja paliek sliktāk, tieši tas arī liecina, ka tu esi dziedināts, saprotat? Un tā viņai ik brīdi kļuva sliktāk, un tas sāka viņu smacēt, jo tas uztūka. Un... Taču pēc tam tas atdalījās, jo tajā vairs nebija dzīvības. Un viņai uznāca tāds klepus, saprotiet, lūk, *tāds* [Brālis Branhams klepo.—Tulk.], ka noplēsa, atrāva to no viņas ķermeņa. Un šī mirusī matērija, vienkārši ķermenis bez dzīvības tajā, šis vēzis aizgāja, izlēca ārā, saprotiet, izkrita.

³² Lūk, tieši tā, pēc tam iznāca ārā arī ķermenis. Tas nebija ļaunais gars. Tā bija viņa mājvieta, kur viņš bija dzīvojis. Un viņš izgāja šīs sievietes ticības dēļ, viņa ticēja tam, kas viņai tika pateikts, zinot, ka Jēzus Kristus ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi, – tieši tas arī nogalināja vēzi un aizvāca prom tā dzīvību.

Lūk, viņa būtu varējusi atkal doties...doties pie daktera, dakteris pateiktu: “Muļķības, tas...tas taču tur kā bija, tā ir joprojām.” Un tā būtu taisnība, audzējs vēl bija turpat, taču ne audzēja dzīvība, tās tur vairs nebija. Saprotat?

³³ Un tā, bet, kas notiktu, ja tas būtu atradies tādā vietā, no kurienes tas nevarētu iznākt ārā?

Vai šī ir tā fotogrāfija? [Brālis Nevills saka brālim Branhamam: “Šī ir tā audzēja fotogrāfija, kurš iznāca Beikera kundzei no Springfildas, Indiānas štātā. Un viņa...Šī ir palielināta fotogrāfija, kuru viņa mums iedeva pēc lūgšanas.”—Tulk.] Lūk, Beikera kundzes, kura ir no Springfildas, Indiānas štātā, vēža fotogrāfija, kurš iznāca no viņas pēc lūgšanas. Tā ir audzēja fotogrāfija. Redziet, tas ir ķermenis, kurā mājaja ļaunais gars.

Tieši tāpat kā jūs dzīvojat šajā ķermenī, kurā jūs dzīvojat. Tas var būt mazs vai liels, rudmatains vai melniem matiem, lai kāds tas arī nebūtu. Saprotat? Vai nu šajā ķermenī dzīvo velns, vai arī šajā ķermenī dzīvo Kristus. Un pēc tam, kad dzīvība no viņa iziet, jūsu ķermenis joprojām ir šeit uz zemes, saprotiet, taču dzīvības tajā vairs nav.

Kad dzīvība aizgāja, ķermenis joprojām palika tur. Bet pēc tam tas atrāvās no viņas miesas un tika izgrūsts ārā, šis ķermenis iznāca laukā.

Taču, ja tas atrodas tādā vietā, no kuras tas nevar iziet, tad sirdij ir jāņem šī mirusī matērija un ar katru pukstu jāattīra asinis. Tas izraisa temperatūru un visu pārējo, jo tā ir infekcija. Vai jūs saprotat? Un jūsu sirdij vajag...Es domāju, ka sirds attīra asinis, kad tās plūst cauri. Vai tas ir pareizi, māsa Dauksa? Man šķiet, ka tā ir. Sirds pukstot tās attīra. Tā ir medmāsa, ziniet, un vēl viena sēž šeit, viņai pretī. Tā paņem... Un tieši tas izraisa temperatūru, infekcijas dēļ, paņem šo infekciju, un...un ceļas temperatūra.

³⁴ Un tā tad, cilvēki, saprotiet, ka tā ir jūsu ticība. Tas nekad nav tas, ko jūs jūtat. Tas ir nekas, ka mana roka nav taisna – tam ar to nav nekāda sakara, to dara mana ticība. Saprotat? Taisni mūsu priekšā mēs caur ticību redzam pilnīgi dziedināta cilvēka tēlu. Un pēc tam mēs vienkārši ejam, soli pa solim, kamēr ieiesim tajā personā, un tālāk vienkārši iesim kopā ar to. Redzat? Te nu mēs esam. Un to...tieši to paveic jūsu ticība, nevis jūtas. To dara jūsu ticība. Gods un pateicība Dievam!

³⁵ Tagad mirkli veltīsim lūgšanai, un mums šeit ir tēma, kuru mēs gribam aplūkot, un nedaudz laika, kurā Kungs strādās ar mums, attiecībā uz šo tēmu.

Un tā, ja kādam no jums šorīt ir jābrauc pēc tam prom un vakara dievkalpojumā jūsu nebūs, ja Kungs ļaus, es...es gribu atkal būt šeit. Mana ģimene atgriezīsies, lai pavadītu šo ziemassvētku nedēļu. Un pēc tam, svētdienā pēc Ziemassvētkiem, ja Kungs tā ļaus, es šeit lūgšanu namā gribu sludināt Ziemassvētku Vēstījumu; svētdien pēc Ziemassvētkiem. Ja tāds būs Tā Kunga prāts, un tēma būs “Klaidonis uz ielas”.

Un tā, pirms Rakstu vietas lasīšanas, nolieksim savas galvas un lūgsim Dievu.

³⁶ Kungs Jēzu, esi mums blakus tieši šajā laikā. Mēs zinām, ka ir tik grūti mūsu mazajā dievnamā, kad daudziem ir jāstāv kājās. Bet...bet mēs šeit neesam ērtību dēļ, kas mums sagādātu fizisku komfortu, jo šeit it nemaz nav ērti. Un mēs šeit neesam arī, lai kāds uz mums skatītos. Bet mēs šeit esam tāpēc, ka esam izjutuši Tavu Klātbūtni. Mēs zinām, ka Tu esi šeit. Un mēs esam šeit, lai Tu mūs izlabotu. Mēs esam šeit, zinot, ka esam Dieva namā. Un mēs jūtamies labi, ka varam būt šeit, lai cik neērti arī nebūtu kājās stāvošajiem un...un tik cieši sasēdušajiem. Bet mēs esam šeit, jo...jo jūtam, ka Dievs ir šeit.

³⁷ Un droši vien tonakt tāpat jutās tas zēns, kad visu nakti sludināja Pāvils. Tas bija viens garš vēstījums, droši vien no saules rieta līdz saules lēktam rītā. Un kāds jauns puisis sēdēja tur augšā un nokrita, un visi domāja, ka viņš ir pagalam. Un Pāvils ar savu ķermeni uzgūlās uz viņa, un Dieva Gars, kas bija uz šī vēstneša, atgriezās dzīvības garu zēna ķermenī. Un viņš teica: "Ar viņu viss būs kārtībā", un jaunais cilvēks atdzīvojās. Viņu interesēja tas, ko runāja Pāvils.

³⁸ Un, Dievs, mēs šajā rītā esam ieinteresēti uzzināt, ko Svētais Gars varētu pateikt mūsu sirdīm. Un mēs lūdzam, lai tu lauž Savu Dzīvības Maizi priekš katra no mums; lai tad, kad mēs šodien pametīsim šo vietu, mēs vairs nebūtu tādi, kādi mēs ienācām. Lai kristieši vēl vairāk pietuvojas Tev. Lai šodien atgriežas grēcinieki. Lai slimie tiek dziedināti. Un lai Dieva Valstība nonāk taisni pār mums, lai Tā ir mūsos. Jo mēs lūdzam Jēzus Kristus Vārdā, gaidot uz Viņa Garu, lai Tas mums dotu šos Vārdus. Āmen.

³⁹ Tagad izlasīsim dažas Rakstu vietas, kuras... Dieva Vārdam vienmēr ir taisnība.

Un tagad...un ikviens...es redzu, ka jūs esat ļoti laipni pret tiem, kas stāv. Es redzu, kā daži pieeļas kājās, lai atdotu savu vietu kādam citam. Tas ir brīnišķīgi. Es gribētu, lai pie mums ir vairāk vietas, bet šoreiz pie mums tās vienkārši nav.

Pievērsīsimies Mateja Evaņģēlija 27. nodaļai un lasīsim no 11. panta, un pēc tam par šo tēmu runāsim.

Bet Jēzu veda zemes pārvaldnieka priekšā. Un pārvaldnieks Viņam vaicāja: Vai Tu esi Jūdu Kēniņš? Bet Jēzus sacīja uz viņu: Tu to saki.

Un kad augstie priesteri un vecaji Viņu apsūdzēja, Viņš neatbildēja nenieka.

Tad Pilāts saka uz Viņu: Vai Tu nedzirdi, cik smagi tie liecina pret Tevi?

Un Viņš tam neatbildēja neviena paša vārda, tā ka pārvaldnieks ļoti brīnījās.

Bet svētkos zemes pārvaldnieks mēdza atlaist tautai vienu cietumnieku, kuru tā vēlējās.

Un tanī laikā tiem bija kāds sevišķi bīstams cietumnieks vārdā Baraba.

Un kad tie bija sapulcējušies, Pilāts sacīja uz tiem: Kuru jūs gribat, lai es jums atlaižu, vai Barabu, vai Jēzu, kuru sauc par Kristu?

Jo viņš zināja, ka tie to bija nodevuši aiz skaudības.

Bet viņam sēžot uz soģa krēsla, viņa sieva sūtīja pie tā un lika sacīt: Liec mierā šo Taisno, jo es šonakt sapnī daudz cietu Viņa dēļ.

Bet augstie priesteri un vecaji pierunāja ļaudis, ka tie izlūgtos Barabu, bet Jēzu nokautu.

Un zemes pārvaldnieks...sacīja tiem: Kuru jūs gribat no šiem abiem, lai es jums atlaižu? ... (Padomā tikai!) ...Bet tie sacīja: Barabu.

Tad Pilāts saka tiem: Ko tad es lai daru ar Jēzu, kuru sauc par Kristu?...Ko tad es lai daru ar Jēzu, kuru sauc par Kristu? Viņi visi saka: Sit Viņu krustā!

Bet viņš sacīja: Ko tad Viņš ļauna darījis? Bet tie brēca vēl vairāk: Sist Viņu krustā!

Bet kad Pilāts redzēja, ka viņš nekā nevar izdarīt, bet troksnis kļuva vēl lielāks, tad viņš ņēma ūdeni un mazgāja rokas ļaužu priekšā, sacīdams: Es esmu nevainīgs pie Šī Taisnā asinīm.

Raugait jūs paši!

Un visi ļaudis atbildēja un sacīja: Viņa asinis lai nāk pār mums un mūsu bērniem.

Tad viņš tiem atlaida Barabu, bet Jēzu šauta un nodeva, lai Viņu sistu krustā.

⁴⁰ Cik skumja aina! Es šo tēmu gribētu nosaukt (ja vēlaties atzīmēt), un varbūt viņi tā nosauks arī magnetofona lenti: “*Ko es darīšu ar Jēzu, kuru sauc par Kristu?*” Un temats, par kuru gribu runāt pēc šāda teksta, ir “*Jēzus tavās rokās*”. Ko tu darīsi ar Jēzu tavās rokās?

⁴¹ Mūsu scēna šorīt iesākas tiesas zālē, kur uz skatuves ir izsaukts pārvaldnieks Pilāts, lai...lai rīkotos un izteiktu spriedumu. Tas notika agri no rīta, neilgi pirms rītausmas, un viņš bija izrauts no miega un...un aicināts, lai uzklausītu šī Cilvēka lietu.

⁴² Tas bija laiks, kad krustā tika sists mūsu Kungs un Glābējs Jēzus Kristus. Viņš nebija izdarījis neko...neko tādu, ko viņi varētu Viņā atrast, un Viņš...Viņš uz visu bija devis atbildes. Vienkārši bija situsi tā stunda, kad visam bija jānotiek tieši tā.

Nekas nevar notikt, ja vien aiz tā visa nav kaut kas, kas liek tam notikt tieši tā. Visa notiekošā pamatā ir jābūt kaut kādam iemeslam. Jo to, protams, rosina tas gars, kas ir radībās un cilvēkos, un citur. Tam ir kāds iemesls un...un kāds mērķis, un ir jābūt kādam iemeslam.

Un iemesls, kāpēc tam bija jānotiek ar šo visizcilāko Cilvēku, kāds jebkad bija dzīvojis un jebkad dzīvos uz zemes...lūk, kāpēc tas notika tieši šādi: bija pienācis laiks, lai tas notiktu. Saprotat? Tam tā bija jānotiek, neizbēgami. Šim laikam bija jāpienāk.

Un Jēzum bija jāatnāk uz zemi tieši tā, kā Dieva Vārds par Viņa atnākšanu bija paredzējis. Viņš izdarīja tieši tā, kā par to bija teikts Vārdā. Viņš dzīvoja tieši tādu dzīvi, un Dievs darīja zināmu jeb izpaua tā laika Sēklu. Lūk, atcerieties, Dievs...

⁴³ Bībele sākas ar Pirmo Mozus grāmatu un turpinās līdz Atklāsmes Grāmatai. Un šeit ir mācība, kuru es...es gribētu, lai jūs saprotat, ka... Redziet, Bībelē ir pateikts par katru paaudzi, par konkrētām lietām, kam jānotiek katras paaudzes laikā.

Līdzīgi kā Daniēls redzēja...izskaidroja Nebukadnēcara sapni; kā iesāksies pagānu valdīšanas laiki, un kā tie zaudēs savu spēku, un kā izbeigsies. Un katrs cilvēks no tām rasēm un tām tautām, šīs pagāniskās varas, kas kontrolē un ir kontrolējušas pasauli, rīkojās tieši tā, kā par to bija teikts tajā vīzijā.

⁴⁴ Kad Nebukadnēcars, zelta galva, bija gāzts, tad nāca mēdieši-persieši; un viņu raksturojums, saskaņā ar metāla raksturojumu un to, ko bija teicis pravietis, bija pilnīgi precīzs. Nebukadnēcars, zelta galva, bija pirmā un visvarenākā no pagānu karaļvalstīm. Pēc tam nāca mēdieši-presieši, sudrabs. Un tad uz leju līdz gurniem, kas bija no...no bronzas. Un katrs nākošais materiāls kļūst arvien cietāks un cietāks, kad zelts ir vismīkstākais. Un beidzas ar dzelzi, kas no visiem ir viscietākais, dzelzs.

Un tāpat katra no šīm karaļvalstīm (pēc to īpašībām) atnāca tieši tā, kā pravietis par to bija pateicis. Un ko tad viņš darīja? Viņš sēja sēklas, lai tautas to vērotu, un katru reizi, kad nodibinājās karaļvalsts, tas notika tieši tā, kā bija teikts Vārdā.

⁴⁵ Un pēc tam uz skatuves bija jāuznāk Mesijam. Un, kad Kristus sāka savu darbību, Viņam bija jāatbild ar tiem Dieva Vārdiem, kuriem bija jāpiepildās, par ko bija runājuši pravieši, kā Viņš rīkosies.

Mozus teica, ka: “*Viņš būs...Viņš būs Pravietis, līdzīgi kā es.*” Un, ja jums būtu...ja mums būtu laiks parādīt šīs līdzības, un vienkārši parādīt viņus tajā varenajā laikā, kad Israēls bija gūstā Ēģiptē, kā piedzima šis neparastais, dīvainais bērns Mozus; un kā viņš izauga un kā tika audzināts, un kā viņš tika slēpts niedrēs; un kā viņš kļuva par vadoni, devās kalnos un saņēma likumu, un kāpa atkal lejā. Un bija ne tikai vadonis, bet arī priesteris un ķēniņš, un valdnieks. Visas šīs lietas, un cik precīzi tās līdzībās stāsta par Kristu! Un Mozus teica: “*Tas Kungs, jūsu Dievs sūtīs Pravieti, līdzīgu*

man.” Redzat?

⁴⁶ Tātad, kad piedzima Kristus, Israēls atkal bija gūstā – Romas Impērijas gūstā. Bet kas bija Viņš? Piedzima kā dīvains, neparasts Bērns, un kā Viņš tika izaudzināts. Kā Viņš devās kalnos, un, lejā atgriezies, teica: “Jūs esat dzirdējuši, kā kopš seniem laikiem saka: ‘Tev nebūs zagt’. Jūs esat dzirdējuši, kā saka: ‘Tev nebūs pārkāpt laulību’, bet Es jums saku: Ikviens, kas uzlūko sievieti, to iekārodams, jau laulību ir pārkāpis.” Likumdevējs, redziet, Ķēniņš, Priesteris, Pravietis – tāds pats kā viņš. Tāpēc tam visam bija jāpiepildās, un, kad pienāca Mesijas dzīvei atvēlētais laika sprīdis, kad tas viss tika pilnīgi apstiprināts...

Lūk, iespējams, ka uz kādu laiku šī būs pēdējā garā mācību stunda, ko es jums pasniedzu. Es gribu, lai jūs to labi saprastu.

⁴⁷ Kad kādai konkrētai paaudzei ir izteikts Vārds, tad uz skatuves noteikti parādīsies kāds, kurš šo Vārdu piepildīs, tāpēc ka To ir izteicis Dievs. Tas ir šī izteiktā Vārda apstiprinājums. Un Jēzus atbilda katram raksturojumam, un Viņš bija Vārds, kas tika precīzi apstiprināts kā Mesija. Bībelē ir arī Vārdi, kas ir pateikti priekš pēdējām dienām. Šiem Vārdiem ir jāīstenojas.

⁴⁸ Un šeit mēs redzam, ka mūsu Kunga zemes dzīves laikā draudze bija Viņu atraidījusi vēl pirms tam, kad Viņš nonāca Pilāta tiesas zālē. Viņi bija Viņu noraidījuši jau kopš tās dienas, kad Viņa kalpošana sāka pravietot un teikt viņiem Patiesību par Vārdu. Turklāt viņi nevarēja saprast, kā gan Viņš, Cilvēks būdams, varēja zināt, kas bija cilvēku sirdīs. Viņi maz ko zināja par to, ka Vārds ir Dievs! “Jo Vārds,” saka Bībele, “ir sirds domu un sirds prāta tiesnesis.”

⁴⁹ Un viņi gribēja nosaukt Viņu par ļauno garu. Tad Viņš teica: “Es jums to piedodu. Taču, kad nāks Svētais Gars, darīdams to pašu, ko Es, ļaunas runas par Viņu nekad netiks piedotas.”

Un visām šīm lietām, par kurām Viņš pravietoja, ka tam ir jānotiek šajā laikā, kaut kādā veidā ir jārealizējas. Bet, kad Tas tiek realizēts, tad Tas tik ļoti atšķirsies no tā, ko cilvēki par To domā, ka tikai Izredzētie to ieraudzīs. Vienmēr, tikai Izredzētie un tikai viņi To ieraudzīs, jo viņi ir izredzēti un iepriekš nolemti To redzēt. Tādējādi to nevar...citādi nevar būt.

⁵⁰ Jēzus teica: “Jūs nevarat nākt pie Manis...neviens nevar nākt, ja Mans Tēvs viņu nepievelk, un visi, kurus Viņš Man ir devis, nāks pie Manis.” Redzat? Saprotat? Tātad nekāda cita ceļa nebija. Viņš teica: “Jums acis ir, bet jūs neredzat, jums ir ausis, bet jūs nedzirdat.” Teica: “Jesaja par jums ir labi pravietojis.” Redziet, Jesajas pravietojums piepildās, tas tiek īstenots.

Atcerieties, jūs, kuri esat šeit vai arī, kas klausās šo ierakstu – Dieva Vārdam ir jāpiepildās. Dievam ir pienākums parūpēties, lai Tas piepildās.

⁵¹ Tieši tā, kā Jānis Kristītājs bija iepriekšnoņemts pasludināt Jēzus Kristus atnākšanu, bija jāuzrodas kādam vīram, lai ieņemtu šo vietu. Šim Vārdam ir jāpiepildās.

⁵² Pēc tam, kad atnāca Jēzus kā svaidītais Mesija un precīzi izdarīja visu to, ko Viņš, kā teica Dieva Vārds, darīs, ebreji vienalga meklēja kaut ko citu: “Ķēniņu, kurš nāks ar dzelzs zizli Savā rokā”, bet tam bija jānotiek tālu nākotnē. Taču Viņš piepildīja katru Vārdu.

Reiz Kapernaumā, kad Viņš bija paņēmis Rakstus un izlasīja...(vai esat pievērsuši tam uzmanību?) Viņš izlasīja tikai daļu no tās Rakstu vietas. Un tad Viņš nolika Grāmatu malā un teica: “Šodien tas ir piepildījies.”

⁵³ Viņam taču vajadzēja pasludināt jubilejas (gaviļu) gadu, bet kāpēc Viņš neizlasīja pārējo šīs Rakstu vietas daļu? Tāpēc, ka Tā attiecas uz citu Viņa Atnākšanu. To zināt viņiem vēl nebija vajadzības. Tas bija laikam, kad Viņš vēl nāks.

Taču tam periodam, kurā Viņš tolaik atradās, Viņš varēja teikt, ka: “Šodien šie Raksti ir piepildīti jūsu acu priekšā. Jūs varat To redzēt tieši šeit. 'Pasludināt Kunga žēlastības gadu, salauztos darīt brīvus, dziedināt slimos,’” lūk, kādēļ Viņš bija atnācis.

Bet atlikušā Tā daļa bija...bija atnest Dieva dusmas pagāniem un tamlīdzīgi, bet tas notiek

pēc tam. Redziet, vispirms pagāniem Viņu bija jāatrasda.

⁵⁴ Un tā, šī krustā sišana, tā kā mūsu tēma šodien ir “Jēzus tavās rokās”. Dieva Vārds bija pilnīgi apstiprināts. Atkal un atkal bija pierādīts, ka Viņš bija īstā atbilde uz Dieva Vārdu. Bet rakstu mācītāji...

⁵⁵ Redziet, Dievs To visu jau bija aprakstījis. Lai kalpotāji To izstudē! Taču, redziet, viņi pieņem kāda cita vārdus par To, kādas cilvēku grupas viedokli. Viņi ir kļuvuši tik akli pret Patiesību, ka nespēj To ieraudzīt pat tad, kad Tā notiek viņu acu priekšā. Taču, redziet, Dievs ir taisnīgs, Viņam Tas viss tur ir pierakstīts. Viņam Tas ir pierakstīts, lūk, šajā Grāmatā: kam šodien ir jānotiek, lai Tas varētu piepildīties. Taču tie, kas nav iepriekš izredzēti To ieraudzīt, To nekad neieraudzīs, jo, saprotiet, viņi...viņi to ir galīgi saputrojuši.

⁵⁶ Un tieši tāpat viņiem Tas bija arī toreiz. Viņi tā arī neatpazīna, ka Tas bija Viņš. Kaut gan, raugoties uz zīmēm un brīnumiem, neviens nevarēja noliegt, ka Viņš bija īstais Vēstnesis tam laikam. Par to runāja Viņa pravietis; viņš teica: “Man...man jāiet mazumā, bet Viņam jāpieaug. Es neesmu cienīgs atraisīt Viņa korpju siksnas, bet Viņš patlaban stāv jūsu vidū,” teica Jānis. “Un Viņš atnāks. Cīrvis jau pielikts koka saknei; un tie koki, kas nenes augļus, tiks nocirsti, vai tas būtu mežā, vai dārzā, vai vīna dārzā. To vairs tur nebūs.”

⁵⁷ Un tā, mēs konstatējam, ka viss notika tieši tā, kā Viņš bija teicis. Viņš spēja atpazīt cilvēku sirds domas. Viņš bija pravietis. Viss, ko Viņš iepriekš paredzēja, notika tieši tā, kā Viņš teica.

“Es eju uz Jeruzālemi. Tur Es tikšu nodots grēcinieku rokās un... Viņi pret Viņu izturēsies ļauni, un Viņš tiks sist krustā. Un trešajā dienā Viņš augšām celsies.” Bet piebilda: “Pielūkojiet, ka nevienam to nestāstat!” Un Viņš padarīja viņus akus pret To, lai viņi To nespētu saprast, līdz laikam, kad Tas piepildījās.

⁵⁸ Redziet, Viņš bieži vien pieļauj, lai mēs kļūstam akli līdz tam brīdim, kad mums Tas būs vajadzīgs. Viņš pieļauj aklumu pret lietām, ko mēs redzam šodien, jo šī ir tā stunda, kad mums Tas ir vajadzīgs, lai apstiprinātu to laiku, kurā mēs dzīvojam. Vai jūs saprotat? Mūsu tēvi visas šīs lietas nezināja. Bībelē ir teikts, ka viņi tās nezināja. Viņš tās bija apslēpis, un pēdējās dienās Tas tiks atklāts Dieva dēliem jeb darīts....tās izpaudīsies, lai uz zemes kļūtu redzama Viņa slava un Viņa godība.

⁵⁹ Un arī viss, ko Daniēls ir teicis par pēdējām dienām, un kā: “Tie, kas pazīst savu Dievu, veiks varoņdarbus.” Vienkārši tik daudz Rakstu vietas ir saistītas ar šo laiku, kurā mēs dzīvojam! Un kā uz zemes iestāsies šie ļaunie, viltīgie laiki! Un tieši tas, kas tagad mums ir, To arī piepilda.

Viņiem...viņiem bija dota iespēja Viņu redzēt un...taču viņi savu Mesiju atraidīja.

Un šodien notiek tieši tas pats, tā pati lieta. Mums ir dota brīnišķīga iespēja, jo Dievs nevar nevienu tiesāt, ja pirms tam nav...lai Viņa spriedums būtu pamatots.

Lūk, ja jūs esiet pateicis kādam...kādam cilvēkam, kurš lielā ātrumā brauc pa ceļu...esiet viņu apturējis un pateicis: “Tur priekšā uz ceļa ir bedre! Ja tu turpināsi tādā pašā ātrumā, tad nositīsies!”

⁶⁰ Bet viņi saka: “Muļķības, es zinu, ko daru.” Saprotat? Redziet, tad viņu asinis nenāks pār tevi, jo tu viņus viscaur brīdināji.

Lūk, tieši to pašu Dievs dara ar Savu Vārdu. Viņš viscaur brīdina cilvēkus par tuvojošos Sodu, un rāda Savas zīmes un brīnumus, kas Bībelē ir iepriekš paredzēti šim laikam. Viņš tos rāda, bet cilvēki vienkārši paiet Tam garām.

Cilvēkam aiziet uz elli – tas nav vienkārši. Ceļu uz elli cilvēks sev izlauž. Pirmie meli, kurus tu izteici; tu zināji, ka tas nav pareizi. Pirmā cigarete, ko tu izsmēķēji, tu zināji, ka tas nav pareizi. Pirmā ļaundarbība, ko tu pastrādāji, tu zināji, ka tas ir nepareizi. Jo tava sirdsapziņa čukstēja, ka tā nevar, bet tu vienalga nesies caur sarkano gaismu, lēci pāri nožogojumiem. Tu esi pārgalvīgs. Tu tik un tā vēlies to darīt, lai pierādītu, ka esi kaut kas īpašs. Redzat? Bet atceries to, ka tu sev lauz ceļu

uz elli! Nonākt ellē nav vienkārši. Tev ir jānoraida Patiesība.

⁶¹ Pirms tu izraisīsi avāriju, tev nāksies braukt pie sarkanās gaismas. Pirms tu iekļūsi avārijā, nāksies... Tur, gar ceļa malām, ir izliktas brīdinājuma zīmes. Bet tev...tev ir pašam savs viedoklis, un tāds ir šodienas cilvēks, viņš zina vairāk par jebkuru citu, un viņš nevēlēsies dzirdēt ne par zīmēm, ne brīdinājumiem par tuvojošos Sodu, tāpat kā pārējie, kuri atraida Kristu.

⁶² Pievērsiet uzmanību tam, ko viņi bija pieņēmuši Kristus vietā. Un tagad iedomājieties tās dienas draudzi, viņu aklumu. Viņi bija noraidījuši... Atklāts slepkava, Baraba. Bija pierādīts, ka šis cilvēks bija slepkava, un viņš faktiski gaidīja savu spriedumu. Un bija taču pierādīts, ka viņš...viņš bija slepkava, ļauns cilvēks. Un tikai tāpēc, ka...ka Jēzus Dzīvība...

Viņš...Viņš viņiem meta izaicinājumu, Viņš teica: “Kurš no jums var Mani apsūdzēt grēkā?” *Grēks* – tā ir “neticība”. “Ja Es nedaru Sava Tēva darbus, tad neticiet Man; ja Es jums neesmu teicis visu Patiesību pēc Rakstiem. Un Raksti Paši runā par Mani. Izpētiet Rakstus,” teica Viņš, “jo pēc Tiem jūs domājat, ka esat iemantojuši Mūžīgo Dzīvību, bet tieši Viņi liecina par Mani šajā laika periodā.”

⁶³ Taču viņi sacīja: “Viņš te iedomājas nez ko! Viņš padara Sevi par Dievu!” Viņš nebija sevi padarījis...Dievs Viņu izveidoja par Dievu; Viņš bija Dievs. Viņš bija Rakstu piepildījums. Viņš Sevi nepadarīja par kaut ko. Dievs Viņu bija izveidojis par To, kas Viņš bija. Jo bija pienākusi tā stunda, kad šim Vārdam bija jāpiepildās. Bet viņi to nespēja ieraudzīt, jo tas bija pretrunā ar viņu konfesionālajiem priekšstatiem par Kristu, kurus viņi paši bija izveidojuši. Jo viņi bija ļoti akli pret Vārdu.

⁶⁴ Lūk, turklāt, lai atbrīvotos no šī Individā, viņiem nācās atzīt par pareizu slepkavu, atklātu apdraudējumu. Tās bija saistības viņiem, saistības sabiedrībai, kuras viņi uzņēmās – slepkava! Un viņiem to vajadzēja pieņemt, lai...lai atraidītu Kristu.

Un pirms jebkurš vīrietis vai sieviete var pieņemt nepareizo, viņam ir jāatrasda pareizais. Vienkārši dabā ir kaut kas tāds, tāds kā likums, ka ir jāatrasda patieso, pirms tu vari pieņemt aplamo.

Kā jau es jums tikko citēju, lai...lai nebūtu jāmelos... Tu...tu meloji, pretēji saviem pareizajiem uzskatiem. Tu pateici melus, ejot pret savu sirdsapziņu. Tu meloji pretēji tam, ko tev ir mācījusi tava māte vai vecāki. Un pat pati daba māca, ka tev nevajadzētu tā darīt. Un tādējādi tev...lai atraidītu Patiesību, tev ir jāpieņem meli un...pirms tu vari pieņemt melus, tev nākas atraidīt Patiesību. Saprotat?

⁶⁵ Un tieši tā bija izdarīja šie ļaudis – viņi bija noraidījuši Patiesību. Un šī Patiesība bija Viņš. “Es esmu Ceļš, Patiesība un Dzīvība.”

“Iesākumā bija Vārds, un Vārds bija pie Dieva, un Vārds bija Dievs. Un Vārds tapa miesa un izpauda Sevi mūsu vidū.” Pirmajā vēstulē Timotejam 3:16 : ”Un patiesi liels ir dievbijības noslēpums: Dievs tapis redzams miesā, un to ir aptaustījušas mūsu rokas.” Dievs, Jehova! Tas ir...tas ir tik apbrīnojami, tik satriecoši! Padomā, Dievs, Kurš izveidoja kosmosā Saules sistēmu, Kurš radīja zvaigznes, kas ir tūkstošiem reižu lielākas par šo pasauli...

⁶⁶ Un, ja kāda no šīm zvaigznēm sāks traukties uz mūsu zemi ar ātrumu 10 000 jūdzes stundā, nu, tad tai vajadzēs vismaz simts miljonu gadu, lai nonāktu līdz šejieni, tik tālu tas ir. Un karājas tur divas tādas mazas zvaigznītes, no šejienes šķiet ka sprīža attālumā viena no otras, taču attālums starp viņām ir lielāks nekā attālums no mums līdz tām. Un tomēr katra no tām ir precīzi ieņēmusi savu vietu. Un šī milzu galaktika...ak, Dieva, Kurš to visu varēja radīt, neaptveramā varenība! Katra no tām notur viena otru. Tieši tāpēc tās atrodas tieši tādā stāvoklī. Ja tās atstātu savu pozīciju, tad visa sistēma sabruktu.

⁶⁷ Un tieši tas notika Ēdenē. Kad Ieva atstāja Dieva baušļu pozīciju, krita visa cilvēce!

Lūk, kur ir šodienas nelaime. Mums nevajadzētu būt sašķeltiem dažādās organizācijās un konfesijās, un tā tālāk. Mums būtu jābūt Dieva dēliem un meitām, saturot kopā šo vareno pasaules

galaktiku.

⁶⁸ Pagājušajā nedēļā es Ņujorkā dzirdēju kādu paziņojumu, ko bija citējis vai teicis Einšteins, šis lielais zinātnieks, kas...kuru dēvē par gadsimta smadzenēm. Un es...es to dzirdēju. Pēc tam es aizgāju paklausīties Normanu Vinsentu Pilu, viņa psiholoģiju par to, kā cilvēkiem vajadzētu rīkoties vai dzīvot un raudzīties uz sevi no psiholoģijas viedokļa.

Pēc tam, attiecībā uz Einšteinu, viņš runāja par galaktiku, kas atrodas sistēmas vidū, tālu no zvaigznēm. Un ja cilvēks spētu pārvietoties, man šķiet, ka viņš teica, ar gaismas ātrumu...man liekas, tas ir...astoņdesmit seši tūkstoši? [Brālis Nevils saka: “Simtu astoņdesmit seši”–Tulk.] Simtu...simtu astoņdesmit seši tūkstoši jūdžu sekundē, tā pārvietojas gaisma. Un tagad pārrēķiniet to uz piecām minūtēm – cik miljonu vai triljonu jūdžu attālumā jūs atrastos? Bet, lai nokļūtu līdz tai galaktikai, jums būtu nepieciešami simt divdesmit miljoni gaismas gadu. Simtu divdesmit vai simtu piecdesmit miljoni gadu; simtu piecdesmit miljoni turp un simtu piecdesmit miljoni atpakaļ.

⁶⁹ Un viņi uzdūrās tam, kas viņus samulsināja. Un viņi...aizlidojot turp un atgriežoties atpakaļ, jūs patiesībā būtu ceļojuši trīs miljonus...trīssimt miljonus gadu. Šis ceļojums ilgtu trīssimt miljonus gadu, taču, kad atgriezīsieties atpakaļ uz zemes, jūs faktiski būsit bijis prom tikai piecdesmit gadus. Jūs ielaužaties mūžībā, un tur nav beigu!

⁷⁰ Un padomājiet, Dievs, Kurš visu to ir radījis un sakārtojis, un to pateicis, nonāca un tapa par miesu mūsu vidū, lai mūs izpirktu. Un ir tā pagodinājis mūs ar Savu diženo Klātbūtni, ka Viņš... šajās pēdējās dienās Viņš ir nostājies šeit uz šīs grēcīgās zemes, un pierādījis Savu Vārdu, jo Viņam ir pienākums attiecībā uz šo Vārdu. Āmen. Šīs varenās Būtnes, kurš visas šīs lietas satur Savā rokā, taisnīgums un suverenitāte!

⁷¹ Pievērsiet uzmanību, valstis. Vispirms draudzei ir jāatsakās no Viņa Vārda. Pēc tam, kad draudze To atraidīja, un nosauca Viņu par “Belcebulu jeb ļauno garu”, tad Tas tika nests valdības priekšā, lai tādā veidā tiktu nosodīta visa rase. Un tā, šajā rītā mēs atrodam Jēzu romiešu valdnieka Pilāta priekšā, nopratināšanai. Un mēs redzam, ka vispirms Viņu atraidīja draudze, jo viņi neticēja Viņa Vēstījumam, jo nezināja Vārdu.

⁷² Jēzus viņiem sacīja: “Ja jūs...ja jūs būtu klausījuši Mozu, jūs ticētu Manam Vārdam, jo viņš runāja par Mani.” Redzat? Šis ir tas Vārds, kuru pravietis, kas... Tas Kungs nāk pie pravieša, un pravietis izteica Vārdu laikam, kuram bija jāatnāk. Un, lūk, šis Vārds bija apstiprināts un teica: “Jūs sakāt, ka pazīstat Mozu un, ka viņš ir jūsu vadonis. Jūs nezināt ne Mozu ne viņa Vārdu.” Citiem vārdiem, Viņš teica: “Es esmu Vārds. Es esmu Vārda piepildījums, kuram bija jānāk, kā to ir sacījis Mozus, bet jūs Mani nosodāt!” Redzat? Draudze Viņu notiesāja savu tradīciju dēļ.

⁷³ Un tā, mēs redzam Viņu Pilāta priekšā, Viņš ir pilnībā apstiprināts, Viņu tam laikam jeb tai draudzei ir identificējis arī tā laika vēstnesis. Viņiem bija dota iespēja ieraudzīt un noticēt, taču viņi To noraidīja. Kāpēc viņi To noraidīja? Daudzi no viņiem vēlējās Tam noticēt, taču traucēja viņu tradīcijas, ne cilvēki, bet viņu tradīcijas!

⁷⁴ Lūk, jūs redzat, kā Nikodēms naktī atnācis saka: “Rabi, mēs zinām, ka Tu esi Mācītājs, no Dieva nācis. Mēs zinām, ka Tu esi no Dieva. Jo neviens nevar tādas zīmes darīt, kā Tu dari, ja Dievs nav ar Viņu. Mēs...” Par kādiem “mēs” viņš runā? Par draudzi, farizejiem, tā laika vadoņiem. “Mēs zinām. Mēs esam pilnīgi pārliecināti, ka tieši Tu esi tā Persona.” Bet kāpēc tad viņi nespēja noticēt? Viņu sistēmas dēļ. Es gribu, lai tas jums nosēžas dziļi, jo tieši pie tā es cenšos jūs pievest. Saprotat? Šīs sistēmas dēļ, kurai viņi bija pievienojušies, tās dēļ viņi nespēja iet uz priekšu. Kaut gan viņi redzēja, ka Tas ir Mesija, taču sistēma, ar kuru viņi bija saistīti, neļāva viņiem To pieņemt.

Vai jūs...jūs to saprotat? [Sapulce:”Āmen.”–Tulk.] Tagad es gribu pavaicāt šai klātesošajai auditorijai, cik daudzi no jums saprot, par ko es runāju? Paceliet, lūdzu, rokas! Labi.

⁷⁵ Lūk, sistēma! Viņi ticēja Tam, un viņi zināja, kas Tas bija. Cik ļoti man gribās pateikt, ka šodien ir tieši tas pats! Mēs redzam, kam šeit šodien ir jānotiek, un mēs To redzam, taču sistēma viņiem neļauj To pieņemt. Viņi ir tik ļoti iesakņojušies šajā sistēmā! Redziet, tas nav cilvēks, tā ir

sistēma.

Tieši tāpat kā ar prezidentu, kurš, kā jau teicu, nupat kā tika nogalināts. Runa nav par cilvēku; cik es zinu, viņš bija labs cilvēks, viņš neko ļaunu nebija izdarījis. Taču tā ir sistēma. Tie nav cilvēki, tā ir sistēma.

⁷⁶ Tie nebija ebreji, tā bija viņu sistēma. Šī sistēma Viņu notiesāja, tāpēc, ka Tas neiekļāvās viņu sistēmā. Vai jūs saprotat? [Sapulce saka: "Āmen"—Tulk.] Lūk, tieši tas pats notiek šodien. Viņi izvēlējās šo sabiedrības ienaidnieku, slepkavu.

Taču šajā strīdīgajā jautājumā tika iejaukta arī valdība. Tāpēc valdībai ir jāpasludina spriedums, jo, lai atņemtu dzīvību, tas ir jāceļ valdības priekšā. Viņiem pašiem nebija ļauts to darīt, tāpēc ka viņi bija Romas varas pakļautībā, un viņi nedrīkstēja atņemt dzīvību, neraugoties uz to, cik stipri viņu baznīca apgalvoja, ka: "Mums tas ir jādara." Tāpēc, viņi...viņi nevarēja to izdarīt, pirms Roma nebija devusi savu piekrišanu. Tāpēc tam ir jātiek celtam valdības priekšā. Lūk, šajā lietā ir iejaukta arī valdība.

Un tā, vai tad tāda pati aina nav arī šodien, neko citu es neredzu. Redziet, pilnīgi precīzi!

⁷⁷ Draudze To noraida, un tagad ir iejaukta valdība. Bija pienācis laiks, kad tam vajadzēja skart visu valsti, pilnīgi visus. Strīda jautājums bija noformulēts. Tuvojās izšķirošais brīdis. Visa tauta bija Viņu atraidījusi, izsaucot pret sevi Dieva dusmas. Un pirms vēl... Viņu bija atraidījusi pat draudze, un tas izsauca Dieva dusmas pret draudzi. Taču tagad Viņu ir atraidījusi visa tauta, lai dusmība nāktu pāri visiem.

Un šodien pasaule Viņu ir atraidījusi, lai pāri visai pasaulei nāktu Dieva sods. Ir jātiek tiesātām visām tautām.

⁷⁸ Un mēs zinām, ka tas notika lielā romiešu ģenerāļa Tita laikā. Viņš bija aplencis Jeruzālemi un pēc tam beidzot vienkārši... Viņi ēda viens otra bērņus, ēda zāli un koku mizas. Un...un tad Tits devās taisni iekšā un sagrava mūrus, un nodedzināja pilsētu, un asinis straumēm plūda pa ielām, kad viņš tur viņus slepkavoja.

Un tā tam bija jānotiek. Pirms taisnīgais Dievs pieļautu, lai cilvēkiem, kurus Viņš ir izraudzījis, notiktu kaut kas tāds, ir...ir jābūt kādam pelnītam iemeslam. Viņš ir taisnīgs. Viņa...Viņa likumi pieprasa, lai Viņš būtu taisnīgs. Un likums bez soda nav nekāds likums.

⁷⁹ Ja es būtu sacījis, izdevis šajā pilsētā tādu likumu, ka: "Par braukšanu pie sarkanās gaismas ir jāmaksā soda nauda," bet pēc tam par to nebūtu nekāda soda, tad jūs vienkārši turpinātu braukāt pie sarkanās gaismas. Taču ir jābūt sodam.

Un ja mēs atraidām Dieva plānu, tad, pēc Viņa likumiem, sods ir nāve. Un tur bija jābūt nāvei, lai par to būtu samaksāts.

⁸⁰ Šorīt mēs stāvam līdzīgā tiesas procesā, kas notiek pa visu pasauli, iztiesāšana. Visas konfesijas ir atraidījušas Vārdu. Es zinu, ka tas skan ļoti asi. Un es gribētu, lai visi kalpotāji, gan tie, kas ir šeit, gan arī tie, kas klausās šo ierakstu, tagad pacenstos to saprast, un es mēģināšu jums to izskaidrot. Taču es turpinu savu tēmu jeb izsaku šeit savu domu, un saku, ka šodien mēs stāvam vēl vienā Pilāta tiesas zālē!

⁸¹ Jūs teiksiet: "Ja es tur būtu stāvējis, tad nu gan būtu izteicies Jēzus Kristus labā!" Bet ko jūs darāt ar To šodien? Lūk, kas par lietu! Saprotat? "Man vienalga, kā Viņu bija atraidījusi draudze, es būtu stāvējis kopā ar Viņu!" Jums ir šāda iespēja. Hm! Redzat? Viņi...viņi Viņu atraidīja.

⁸² Lūk, šodien Viņš tiek nopratināts, tas ir, tikko kā ir nopratināts, vai arī ir tiesā...lai līdz galam izveidotos pasaules sistēma, kuru sauc par Baznīcu padomi, lai...lai izveidotos Vispasaules Baznīcu Padome. Un tā, ko tad viņi ir izdarījuši? Viņi ir nobalsojuši par to, ka viņi pilnīgi apvienosies un viņiem būs kopīga baznīcu padome.

Un pastāvot šai Baznīcu Padomei, visām draudzēm ir jāpieder pie šīs Padomes, un, ja tu

nepiederi, tad tev nav pat atļauts sludināt, tev pat nav atļauts lūgt Dievu par slimajiem. Un tavu draudzes namu drīkst izmantot jebkam, ko vien viņi sagribētu. Ja viņi vēlēsies šeit glabāt kastes vai munīciju, vai kādas citas lietas, kas viņiem ienāktu prātā, tev par to nav nekādas teikšanas. Vai nu tu piederi Baznīcu Padomei, vai arī nepiederi vispār.

Un tā ir šī sistēma, kas tika izveidota šeit, ASV, kas piepilda Svētos Rakstus līdz pat pēdējam burtnīkam. Piepildās tas, ko Kungs man pateica 1933. gadā, un, redziet, šorīt mēs esam tajā laikā.

Un šodien tiesā tiek iztiesāts Jēzus Kristus, Vārds, tāpat kā toreiz, kad Viņš tika sist krustā, taču tagad Viņš ir mūsu rokās. Viņš ir šīs pasaules rokās. Vārds Sevi ir skaidri apliecinājis pa visu pasauli, redziet, Viņš tagad tiek iztiesāts. Visas konfesijas Viņu ir noliegušas. Un tagad Viņš tiek nopratināts kā...Baznīcu Padomē, un viņi atkal noraida Viņu, izvēloties to pašu, ko izvēlējās toreiz.

⁸³ Redziet, vēsturē daba atkal un atkal atkārtojas, jo daba vienmēr ir tāda, kāda tā ir. Koki turpina augt, dārzeni ienākas un puķes...un pasaule griežas ap savu asi tieši tāpat kā vienmēr. Tā ir daba. Un katrā laika periodā daba atkal no jauna rada un no jauna atražo atspulgu tam, kāda...kāda tā bija agrāk. Un šodien mēs ieraugām, ka no jauna atrodamiem tanī pašā vietā.

Lūk, Jēzus bija "Vārds", Jāņa Evaņģēlijs 1. nodaļa. Mēs visi Tam ticam. Viņš bija Vārds. Un tāpēc, ka Viņš bija Vārds... Lūdzu, saprotiet. Viņš bija Vārds un Viņam bija jābūt pret to sistēmu.

Un viņi...viņi nenoraidīja Viņu Viņa brīnumu dēļ. Nē, ne tāpēc. Viņi teica...Viņš teica: "Kurš var Mani apsūdzēt?"

"Ko ļaunu Viņš ir darījis?" vaicāja šī sieviete. "Ko ļaunu Viņš ir darījis, kā vien dziedinājis slimos?"

⁸⁴ Sacīja: "Mēs Viņu nevainojam par to." Redzat? "Mēs apsūdzam Viņu par to, ka Viņš, cilvēks būdams, taisa Sevi par Dievu." Taču viņu pašu Raksti teica, ka Viņš būs Dievs.

Jesaja, šis varenais pravietis, kurš uzrakstīja Jesajas Grāmatu ar sešdesmit sešām nodaļām, kas sākas ar... No sākuma...kā bija sākumā; pēc tam šīs Grāmatas vidū parādās Jānis Kristītājs, un tā beidzas ar Tūkstošgadu valstības laiku. Un arī Bībelē ir sešdesmit sešas Grāmatas, tāpat kā Jesajas Grāmatā sešdesmit sešas nodaļas. Pārsteidzoša sakritība. Šeit, Jesajas 9:6 viņš ir teicis: "Jo mums ir piedzimis Bērns, mums ir dots Dēls...Viņa Vārds ir: Brīnums, Padoma devējs, Varenais Dievs, Mūžīgais tēvs un Miera valdnieks."

⁸⁵ Bet šīs aklās tradīcijas jeb sistēmas nespēja ieraudzīt, ka tas bija Dievs; to bija sacījis viņu pašu pravietis, pie kura nāca Vārds, kurš teica, ka Viņš būs Dievs. Šīs aklās sistēmas! Tā viņi bija noraidījuši Vārdu un Viņa vietā izvēlējās slepkavu, Barabu.

⁸⁶ Un šodien Vārds, kas nepārprotami ir priekš šī laika, ir ticis apstiprināts. Tas ir padarīts reāls. Ir parādīts, ka Tas ir Patiesība. "Pēdējos laikos," teica Jēzus, "būs tāpat kā Sodomas dienās," un tā tālāk, "tā tas būs līdz pat Cilvēka Dēla Atnākšanai." Pats Dievs, Viņš, Kurš ir Vārds, paredzēja šos pēdējos laikus un to, kas kas notiks; un ka Gaisma atspīdēs vakara stundā; un kā šī Maleahijas grāmatas 3. nodaļa, ka Viņš to visu sūtīs un pierādīs.

⁸⁷ Un, kad pienāca laiks pieņemt lēmumu, draudzes To noraidīja. Un ko izvēlējās draudzes? Vārda slepkavu, tādu, kurš pieņem sistēmu. Ja sistēma ir pret Vārdu, tad viņa ir Vārda slepkava. Un viņi labprātāk izvēlējās konfesiju tradīcijas, nevis patieso Vārdu, kas bija izpausts un pierādīts, ka Tas ir Dievs cilvēku vidū: zinātniski pierādīts, ar fotogrāfiju palīdzību, Gaisma, Tas pats Tā Kunga Eņģelis, Uguns Stabs.

Tas Pats, Kurš dzīvoja uz zemes Jēzus Kristus ķermenī, ir nonācis pār Saviem ļaudīm pēdējās dienās, un tad zinātne To nofotografēja. Draudze ir redzējusi Tā darbus. To pilnībā apstiprina ieraksti un viss pārējais pa visu, visu pasauli, un caur individuālu kalpošanu.

Un tomēr, neskatoties uz to visu, viņu sistēmas vēlas Baznīcu Padomi, lai notiesātu Patiesību. Redzat? Izvēlas slepkavu, kurš izslēgtu vai pārtrauktu, vai atņemt. Un to viņi arī izdarīs, viņi To vienreiz izbeigs. Baznīcu Padomei tas būs jādara. Lūk, kur ir tā zvēra zīme; antikrists, iet

pret Vārdu, kas ir Kristus. Bet ne viņu...

⁸⁸ Viņi domā, ka tāda ir tradīcija. Viņi domā, ka viņu tradīcijas ir no Dieva. Redzat? Bet tās nenostāvēs ar Vārdu, un Dievs arī neapstiprina to, ka viņiem būtu taisnība. Jēzus stāvēja ar Vārdu, nevis ar viņu padomi; bet ar Vārdu. Un Vārds pierādīja, ka Viņš bija Dievs.

Un arī šodien Tas pierāda, ka Tas ir Dievs, tāpēc, ka Tas dzīvo tādu pašu Dzīvi, un mūsu vidū Tas dara tās pašas lietas, ko Tas darīja toreiz, un pravietoja.

⁸⁹ Un tā, ko tad viņi dara? Viņi pieņem to, kas...viņi jau ir pieņēmuši to sistēmu, kas Viņu sitīs krustā. Un ir jau tuvu laiks, kad brīva atrašanās ārpus konfesijām tiks sista krustā. Tā tas ir.

⁹⁰ Un tas nav pretrunā ar Rakstiem. Tas atbilst Rakstiem. "Un viņi izveidoja zvēra tēlu."Apvienojot visas pasaules konfesijas vienā protestantismā, izveidojot zvēra zīmi, zvēra tēlu saskaņā ar Atklāsmes Grāmatu 13:8. "Un viņi izveidoja zvēra tēlu."

Šis "Zvērs" – tā ir "Roma". To mēs visi zinām. Un tā vienmēr ir bijusi Roma, visi... Kā gan tā var būt...kā gan tā var būt Krievija, ja Bībele saka, ka tā ir Roma? Redziet, cilvēkiem vienkārši radušies aplami iespaidi. Saprotat? Kā gan tas varētu būt kaut kas cits, kad ir paredzēts, ka tam jānāk no Romas?

⁹¹ Vēlreiz atgriezīsimies pie Daniēla, šīs kājas no dzelzs un māliem; dzelzs bija visur, sākot no ceļgaliem, uz leju līdz pat lejai. Un ikviens zina, ka Krievija tajā laikā nemaz nebija zināma. Tā bija Roma. Sarkana pūķis bija Roma. Tā vienmēr ir bijusi Roma. Un šī dzelzs nepārmainījās uz kaut ko citu, no Romas uz kaut ko citu; tā bija un palika Roma. Un šis zvērs ir Roma!

⁹² Un Romai bija reliģiskā sistēma, kuras nāvējošā galva...tas ir, viņš tika nāvīgi ievainots galvā, taču viņš atkal atdzīvojās, no pagānu Romas kļūdamas par pāvesta Romu. Un tagad viņiem ir jāizveido viņam zvēra tēls, kurš iznāk no Atklāsmes grāmatas 13. nodaļas.

Vai jūs esat kādreiz ievērojuši? Šī valsts ir ierindota kā trīspadsmitā, un uzrodas... Es nesaku, ka tas ir... Kaut gan tas...tas ir dīvaini, ka matemātiski tam tā bija jāizkārtojas, vienkārši pilnīgā secībā ar Rakstiem.. Tā atrodas Atklāsmes Grāmatas 13. nodaļā, šī valsts.

⁹³ Visi pārējie zvēri iznāk no ūdeņiem, kas simbolizē ļaunu pulkus un tautu daudzumu, to saka Bībele; taču šis zvērs parādās no zemes, kur nebija cilvēku. Kaut arī viņš bija jērs, reliģijas brīvība, pēc tam viņš runāja kā pūķis un savienojās ar šo spēku, un darīja visu to, ko pirms viņa bija darījis pūķis. Precīzi. Lūk, lūdzu. Tam...tam gluži vienkārši tā ir jābūt. To nekādi nevarēs apiet.

⁹⁴ Un te nu mēs šodien esam, tiek veidota sistēma. Sistēma! Mēs nevaram gaidīt, kamēr... Mēs esam mēģinājuši visus padarīt par luterāņiem, taču tas neizdevās. Mēģinājām visus padarīt par baptīstiem, tas mums neizdevās; lai visi kļūtu par metodistiem vai vasarsvētku draudzes locekļiem, taču arī tas neizdevās. Un tā, lai to īstenotu, jo laika ir tik maz, viņi ir izveidojuši padomi, galvu, zvēra tēlu. Tieši to viņi ir izdarījuši. Un kas tas ir? Atkal ļoti tuvu ir Vārda sišana krustā. Tas tiek iztiesāts un drīz tiks pieņemts lēmums.

⁹⁵ Ievērojiet atšķirību starp Vārdu, kas izpaužas, un konfesiju. Tas izpaužas, Tas sevi parāda. Vārds atšķiras no konfesijas.

Kas tas ir, kas ir šī sistēma? Tā ir Romas sabiedrotā. Vai tad Bībele nebrīdina, ka tā būs? Jā, draugi! Atklāsmes grāmatas 17. nodaļa, viņi redzēja, kā Roma uzcēlās garīdzniecības sistēmā, kā sieviete. Sieviete, draudze vienmēr tiek attēlota kā sieviete.

Protams, arī Kristus Līgava ir sieviete. Tieši Ieva bija tā, kas krita; viņa ir tā, kas ir jāizpērk. Un Draudze (kas tā ir?) – tā ir sieviete, kas ir izpirkta.

⁹⁶ Bet šī sieviete sēž uz zvēra ar septiņām galvām. Un mēs zinām par šiem septiņiem pakalniem un tā tālāk, un Bībelē ir teikts, ka tas tā būs. Tas ir nekļūdīgi. Šeit nav iespējams kļūdīties. Saprotat?

Un turklāt ievērojiet, mēs konstatējam, ka viņa ir "NETIKĻU MĀTE". Redzat? Un māte ar

meitu atkal savienojas kopā draudzībā. Reiz meita bija aizbēgusi no mātes, lai censtos dzīvot tikumīgu, svētu dzīvi, jo viņas māte bija tik zemiska un atbaidoša, ka meitenei nācās aiziet no mājām. O-ho! Taču tagad, kad viņa jau kļūst pieaugusi un pati sāk ļauni rīkoties: viņa redz savu māti un domā, ka viņas mātei bija taisnība, tāpēc arī viņa sāk veidot pati savu sistēmu. Redzat? Precīzi.

⁹⁷ Apvienojot konfesionālos protestantus, precīzi tiek piepildīts tas, kas sacīts Atklāsmes grāmatas 17. nodaļā. “Viņai piederēja visi, kuru vārdi nebija rakstīti Jēra Dzīvības Grāmatā.” Vai nu vienai, vai otrai – vai zvēram, vai zvēra tēlam. To saka Bībele.

Un par to runāja Jēzus, nevis par komunismu. Bet Mateja Evaņģēlija 24. nodaļā, no 21. līdz 26. pantam, Viņš paredzēja, ka gars šajā sistēmā būs tik līdzīgs patiesajam, ka pieviltu pat izredzētos, ja vien tas būtu iespējams; izredzētos, kuru vārdi jau pirms pasaules radīšanas ir ierakstīti Jēra Dzīvības grāmatā. Un, godīgi sakot, tas viņus ir tik stipri sasaistījis, ka Viņš pat teica, ka, ja Viņš nebūtu šīs dienas viņu dēļ saīsinājis, tad neizglābtos neviens. Un mums ir tikai...

⁹⁸ Patlaban ir 64. gads, vai tā ir? Un man šķiet, ka viņi apgalvo, ka saskaņā ar kalendāru ir septiņpadsmit gadu mazāk. Un mums ir 64. gads, 1964., kas nozīmē...(cik tas ir?) , ka līdz divdesmit pirmajam gadsimtam ir atlikuši 36 gadi.

Un katros divos gadu tūkstošos pasaule ir nonākusi pie savas pasaules sistēmas beigām, pie reliģisko sistēmu, pie visu sistēmu beigām, un ir bijis jāiejaucas Dievam. Viņš iejaucās Noasa laikā; pirmie divi gadu tūkstoši. Otrie divi gadu tūkstoši; sistēma bija nonākusi līdz tam, par ko mēs runājam mūsu šī rīta tēmā, un Viņš atkal sūtīja Savu Vārdu. Viņš sūtīja Savu Vārdu caur pravieti. Noasa laikā tas bija pravietis Noass, bet cilvēki savu sistēmu dēļ To atraidīja. Viņš atkal sūtīja Savu Vārdu Jēzus laikā, Vārds atklājās visā pilnībā, bet ļaudis To noraidīja. Un tagad ir 1964. gads, līdz nākošo divu tūkstošgadu beigām vēl atlikuši trīsdesmit seši gadi; un Vārds ir atnests, taču sistēma To ir noraidījusi.

⁹⁹ Cik tuvu mēs esam? Iespējams, ir vēlāks nekā mēs domājam. Redziet, tas var notikt kuru katru mirkli. Varbūt tas jau ir noticis, cik mums ir zināms, kā jau es teicu pagājušajā svētdienā, kad te biju. Iespējams, ka pēdējais vārds jau ir šajā Grāmatā; kad tas notiks, vairāk neieies neviens. Pasaule griezīsies tāpat kā agrāk, taču draudze jau būs apzīmogota. Pievērsiet uzmanību, kad mēs turpināsim tēmu. Viņu vārdi...redziet, viņš nepievils tos, kuru vārdi ir ierakstīti.

¹⁰⁰ Kas tas ir? Tai ir jābūt sistēmai. Saprotat? Un vienkārši aizdomājieties – piederot konfesijai, kas atrodas šajā sistēmā, ko tu tādā gadījumā dari? Ko tu esi izdarījis? Tu esi apzīmogots ārpus Vārda, redziet, slepkavnieciskā sistēmā, kas aizved prom: “Izrādīdami ārēju svētbiļību, bet Spēku noliedzdami.” Tā ir zvēra zīme. Precīzi. Redzat?

¹⁰¹ Tas ir tas zvērs, tas, ko viņš izdarīja; un šeit ir tēls – tas ir tas pats. Un šis zvērs bija tik varens, ka Nikejā izveidoja to vareno vispasaules baznīcu, saprotiet, ka piespieda visu...visu pasauli tajā iestāties, šajā vienā sistēmā. Un viņi domāja, ka tas bija tik brīnišķīgi: “Neviens nevarēja ar viņiem karot,” saka Bībele, kamēr netika izveidots zvēra tēls un ievada visus protestantus Baznīcu Padomē; un izveidoja sistēmu, kurā jūs neuzskatīja pat par kristieti vai jebko citu, ja jūs nepiederējāt šai sistēmai.

¹⁰² Ir liela atšķirība starp zvēra zīmi un Dieva Apzīmogošanu. Dievs apzīmogo ar Savu Vārdu. Vai jūs ticat, ka tas ir Vārds? [Sapulce saka:”Āmen.”–Tulk.]

Tagad tu teiksi: “Vai tas ir pareizi, brāli Branham?” Jā, draugi.

¹⁰³ Lūk, es zinu, ka jūs, sabata ievērotāji jeb septītās dienas adventisti, sakāt: “Tā ir sestdienas ievērošana.” Taču tā nav. Nevēlos ar jums strīdēties, taču tas absolūti neatbilst Svētajiem Rakstiem.

Vēstulē Efeziešiem 4:30 ir teikts: “Un neapbēdināt Dieva Svēto Garu, ar ko esat apzīmogoti atpestīšanas dienai.” Redzat?

¹⁰⁴ Lūk, Svētais Gars ir Vārds. Dievs nav nekādi trīs. Viņš ir tas pats Dievs, tikai trīs dažādos

laika posmos, trīs kalpošanās. Dievs Tēvs – pār likumu; Dievs Dēls – žēlastībā; un Dievs Svētais Gars (kā jūs to saucat) – tas pats Dievs laikā, kad ir izliets Svētais Gars. Dievs Tēvs bija Vārds; Dievs Dēls bija Vārds; un Dievs Svētais Gars arī ir Vārds. Redziet, tās vienkārši ir trīs kalpošanas. Un tāpat arī mēs... Svētais Gars jūs apzīmogo, un tādējādi jūs esat Vārda apzīmogoti.

Šeit tu sacīsi: “Nu, es esmu apzīmogots ar...”

¹⁰⁵ Nu, tad tas arī izpaudīsies! Saprotat? Tas pierādīsies. Tu nevaru piederēt kādai sistēmai, un vienlaicīgi būt gan sistēmas, gan Vārda apzīmogots, saprotiet, tāpēc, ka tās ir pretējas lietas. Tu to nekādi nevarēsi. Labi.

Lūk, mēs redzam, ka šīs lielās mašīnas mehānika, šīs lielās mašīnas mehānika, kurai jābūt...mašīnai ir...

Automobilim ir virzuļi, vārstuļi un karburators, un tā tālāk. Tā...tā ir mehānika.

¹⁰⁶ Tagad es gribētu Draudzei pateikt kaut ko, kas man nāk atmiņā. Redziet, tas kas... Es ticu, ka mēs esam tik tuvu beigām, ka man...man ir šis tas jāpasaka, saprotat? Mehānika, tik daudz cilvēku mēģina izskaidrot mehāniku, kad viņi to nepazīst. Redzat? Vienīgais, ko jūs... Un jūs ziniet, jums to vajadzētu zināt. Mehānika ir zināma. Kas būtu, ja Mozus...

Kas būtu, ja kāds teiktu: “Noa, es gribu, lai tu man izskaidro mehānikas likumus, kā šķirsts var noturēties virs ūdens. Kā tas var būt?” Viņš to nespētu izdarīt.

Jums nav obligāti jāzina mehānika; galvenais ir zināt Tā Dinamiku! Redziet, Dinamika ir tā, ko jums vajag zināt!

“Kā?” Nu, ja kāds pieietu pie Izraēla un teiktu: “Paklau, Mozu, es gribu izprast, kā tu ar savu vārdu spēji radīt dzīvniekus?”

¹⁰⁷ Viņš sacīja: “Tie nebija mani vārdi. Tas bija Dieva Vārds. Viņš teica, lai es tā daru.” Redzat?

¹⁰⁸ “Es...es... Pastāsti, izskaidro man, kā tu uz zemes radīji mušas, kad tur nebija nevienas, bet tagad uz zemes mušu ir tik daudz?” Saprotat? Mozus pats to nevarēja izskaidrot. Tev tas nav jādara. “Kā tu piespiedi rietumu vēju nākt un izpūst eju cauri Sarkanai jūrai, ka mēs visi varējām tev sekot pa sausu zemi? Izskaidro tā visa mehāniku! Mozu, kādu...kādu sistēmu tu pielietoji? Ko? Izstāsti man zinātniskos pētījumus, kādu atomu tu tur atdalīji?” Redzat? Redzat?

¹⁰⁹ Viņš to nezināja. Viņš, protams, nezināja mehāniku; viņš vienkārši zināja dinamiku. Un...un tā tas arī ir.

Es nevaru jums pateikt, kā ir iespējams tas, ka es dzīvoju. Es nevaru jums pateikt, kā tas ir iespējams, ka dzīvojat jūs, tomēr jūs dzīvojat. Es nevaru pateikt, kā darbojas jūsu sirds, kā tiek uzņemta pārtika, un kā rodas asinis. Un kā no šī ēdiena jūs saņemat spēkus, un kā tas nonāk aiz zarnu trakta trešās sieniņas un pārveidojas par dzīvības pilnām asinīm, kas plūst jums cauri. Es...es to nevaru izskaidrot, taču tas notiek. Redziet, tas notiek, es to nevaru izskaidrot. Es nezinu mehāniku. Tā ir dinamika.

¹¹⁰ Var jau būt, ka Mozus zināja mehāniku, taču izprast to bija tikai un vienīgi Mozus zinā. Viņi zināja, ka tas darbojās, un ar to bija gana. Kāpēc šodien cilvēki nevar ar to samierināties? Redzat? Visi nevar būt Mozus. Bija tikai viens Mozus. Un viņi vienkārši zināja, ka tas bija no Dieva. Viņi redzēja, ka tas bija no Dieva.

Un viņi tam sekoja, un bija labi, kamēr vien viņi nebija sākuši uzdot jautājumus par to, un kamēr nesagribēja izvīzēt vēl kādu, lai tas arī darītu to pašu: Korahu, Datanu. Un kad viņi sameklēja kādu, lai radītu kaut kādu miesīgu pakaļdarinājumu, Dievs galu galā sacīja: “Atdalies! Neieej šajā organizētajā sistēmā! Atkāpies no tās, Es to aprīšu!” Un Viņš pāršķēla zemi un aprija to. Redzat?

¹¹¹ Jūs nezināt...jums nav vajadzības zināt mehāniku. Vienkārši ziniet dinamiku, to, kas liek tam pulsēt, kas padara to reālu. Un paskaties, vai tas nesasnies to mērķi, kuru, kā sola Bībele, tam ir

jāsasniedz šajās dienās. Redzat, tas atkal ir Vārds, atpakaļ pie Vārda.

¹¹² Lūk, tagad tiek iekārtots šis milzu mehānisms, un tas ir gatavs kustēties. Mehānika jau ir. Viņiem jau ir mehāniskā organizācijas sistēma, kas, kā viņi saka, atnesīs “mieru” virs zemes. Viņiem ir...līdzīgi kā ANO.

Nācijas ir apvienojušās. Tagad ir apvienošanās laiks. Es jau nesen par to sludināju. Viņi apvienojas kopā, lai atnestu, ko? Mieru virs zemes. Viņi darīja to Nāciju Līgā. Viņi to vienmēr ir darījuši, vienmēr, bet tas nekad nav bijis efektīvs. Tas nevar nostrādāt. ANO ir nekas cits, kā liels gumijas balons, kuru mētā ikvienas valsts mācību vēji. Tas pārsprāgs un saplaks jebkāda iemesla dēļ. Tas nevar nostrādāt.

Un tāpat arī Baznīcu Padome nevar būt efektīva. Tā ir cilvēciska organizācija, kas ir pretrunā sistēmai...tas ir, ar savu sistēmu tā ir pretēja Dieva Vārdam, un tā nevar nostrādāt. “Vai var divi iet kopā vienu ceļu, iepriekš nesarunājuši savā starpā?” Tas nav iespējams. Un kā var Kristiešu draudze, tai vajadzēs...

¹¹³ Vasarsvētku draudzes, Dieva Asamblejas, un citas lielās pentakostu valstības draudzes, un Pilnā Evaņģēlija ļaudis, kā gan viņi spēj atteikties no savām evaņģēliskajām mācībām, no tiem principiem, uz kuriem viņi reiz stāvēja? Uz kuriem balstoties viņi bija audzināti iziet no šīm organizācijām un atzīt to par nepareizu; un viņiem nākas atstāt savu evaņģēlisko mācību, lai ietu kopā ar cilvēkiem, kas neatzīst Bībeles principus un Dievišķo dziedināšanu, un Dieva Spēku, un Jēzu Kristu. “Vai var divi iet kopā, savā starpā nesarunājuši?”

¹¹⁴ Lūk, lūdzu, ir pienākusi tā stunda, mēs esam klāt, un šis lielais aparāts jau ir izveidots. Mehānika viņiem jau ir. Vienīgais, kā vēl tur trūkst, ir sātans ar dinamiku, lai piespiestu apzīmogošanu ar zvēra zīmi. Kad tas būs uzspiests, dinamika sāks strādāt. Bet mehānika tur jau ir, viņiem tā jau ir.

¹¹⁵ Atļaujiet man pateikt vēl kaut ko; šis ir apvienošanās laiks, mēs redzam, kā apvienojas draudzes, apvienojas valstis. Un tāpat šis ir Dieva un Viņa Līgavas savienošanās laiks. Es to saku ar godbijību un cieņu. Es ticu, ka Kristus Līgava ir izsaukta. Es ticu, ka Viņa ir apzīmogota ar Dieva Valstības zīmogu. Es ticu, ka mehānika jau ir, ka viņi gaida Dinamiku, kas Līgavu paņems no zemes Dieva Godībā, tā būs Aizraušana. Es tam ticu no visas sirds. Jā, draugi. Mēs nezinām, kā Viņš to izdarīs, bet Viņš to izdarīs.

Viņš ir Dinamika. Mēs vienkārši kļūstam par šī mehānisma, Viņa Ķermeņa, locekļiem, pārtopot Viņa veidolā, un redzam, kā Viņš apvienojas ar mums caur Saviem darbiem, caur Savām mīlestības dāvanām, kā Viņš tās sniedz mums tieši Kāzu Mielasta priekšvakarā. Un mēs to gaidām, negribam palaist to garām.

Arī viņu lielā baznīca tiek apvienota.

¹¹⁶ Šīs Draudzes Dinamika būs piepildīšanās ar Svēto Garu, Kura spēkā mēs pagaidām esam darbojušies tikai mazā mērā, līdz nonāks Galvenais Noslēguma akmens, lai savienotos ar Ķermeni [Miesu]. Taču, kad šī Galva ar Ķermeni savienosies, Viņu (Līgavu) pacels pilnīgs Svētā Gara spēks, lūk, tieši tā; pat mirušie, kas ir miruši Kristū jau pirms simtiem gadu, uzcelsies visā Viņa svētuma krāšņumā un dosies lidojumā uz Debesīm. Šī Dinamika – tas ir Svētais Gars.

¹¹⁷ Bet šobrīd šī varenā režīma, kuru viņi ir uzcēlušī, dinamika, šis milzu mehānisms reiz sāks darboties apvienotajā Pasaules Baznīcu Padomē, kura arī veiks vardarbīgu piespiešanu. Taču atcerieties...

Jūs teiksiet: “Kad tas notiks...” Tad tas jums jau būs par vēlu. Jūs jau esiet tur iekšā. Gribat to vai negribat, bet jūs jau esiet tur. Saprotat? Ievērojiet, uz jums jau būs tas gars.

¹¹⁸ Šajā dienā, kad...kad Gara vēji pūš no austrumiem, ziemeļiem, rietumiem un dienvidiem, pārlicinot cilvēkus, lai tie būtu ārpus tā, un parādot cilvēkiem!

Tieši tāpēc es tik ļoti esmu bijis pret šo sistēmu. Es redzēju, ka tur kaut kas bija, tumsa. Kad

es redzēju tās sievietes, kā viņas uz savām sejām nēsāja to dranki, es jums par to stāstīju pagājušajā svētdienā, es zināju, ka kaut kam ir jānotiek.

¹¹⁹ Kāpēc es vienmēr esmu bijis pret visu to? Es to nezināju, tagad es to zinu. Kāpēc es vienmēr esmu bijis pret organizēto reliģiju? Tāpēc, ka (tagad es to redzu) tā ir zvēra zīme. Saprotat? Es nekad to nebiju teicis, tikai pēdējās pāris nedēļas. Saprotat?

Un tā, kas notiek pēc tam, kad draudzē ienāk politika? Pēc tam, kad Vārds ir bijis patiesi apstiprināts? Lūk, skatieties, beidzot ir nonākuši līdz tam, ka ir jābūt kādai vienošanās. Viņu nākamais solis bija...

¹²⁰ Kāds bija ebreju nākamais solis pēc tam, kad draudze bija To noraidījusi? Draudze noraidīja Vārdu. Viņi nevēlējās, lai viņiem ar To būtu kaut kas kopīgs. “Tas ir ļaunais gars!” Viņš zināja, kādas domas bija viņu sirdīs. “Tas ir nelabais!” Un tomēr, Tas bija Vārds. Tie darbi, ko Viņš darīja, liecināja par Viņu, apstiprināja to, kas Viņš bija. Bet viņi negribēja, lai viņiem ar To būtu kāds sakars.

Pēc tam, nākamais solis, nonāk līdz valdībai. Un tā ir baznīcas valdība, jo tajā iesaistītas ir visas valstis. Toreiz reliģiska valsts bija nonākusi zem pagānu valsts kontroles. Tagad pilnīgi viss ir reliģija, tāpēc ir jānonāk līdz tam, ka būs viena pasaules reliģija.

Ak, tas ir redzams pat aklajam! Un ko saka aklais, kad viņš to redz? Kad viņš to ierauga, viņš ir brīvs no sava akluma.

¹²¹ Ievērojiet, kad šī pasaules baznīcu padome sanāk kopā: “Ko lai mēs darām ar šo Jēzu, kuru sauc par Kristu?” Viņi, protams, negrib, lai viņiem ar To būtu kādas darīšanas. Un tā, viņiem atliek tikai viens, tieši tas pats, kas toreiz: viņi To piesitīs krustā, protams, apklusinās To. “To vairs nedrīkst, Tas ir aizliegts.” Valstu reliģijas spēks viņiem vairs neļaus to darīt. Tādi dievkalpojumi, kā tie, kas notiek šeit, un tamlīdzīgas lietas, – tas būs pilnīgi aizliegts. Nevarēsiet to turpināt bez galvenās pārvaldes, baznīcas galvas, atļaujas, redziet, zvēra tēls. Ak! Mēs esam galā, tas arī viss. Mēs...mēs esam klāt.

Un patiesi apstiprināts; nākamais solis ir sist Viņu krustā.

¹²² Tāpat kā tagad. Lai liktu visiem, kas viņiem nepievienojas...tie tiks izslēgti un viņiem būs aizliegts sludināt, saprotiet. Tas vēlreiz sit krustā apstiprināto Apsolījuma Vārdu, aptur to, “Jums vairs nav atļauts rīkot šādus pasākumus. Vairs nekādus dziedināšanas dievkalpojumus! Nekādas lūgšanas par slimiem, nē, cienītie! Jūs nedrīkstat ar to nodarboties. Nē, un arī ne ar ko citu. Nē, cienītie! Vai nu jūs iesiet cauri Draudžu Padomei, vai arī jums vispār nekā tāda nebūs.”

¹²³ Vai tagad jūs saprotat, kāpēc es esmu pret konfesiju reliģiju? Tāpēc, ka tā ir zvēra zīme. Viņu galva ir Roma, tā ir pirmā. Pilnīgi pareizi. Un tā piespiež visus to pieņemt, caur savienošanos ar šīm “meitām”, tas ir šis zvēra tēls. Viņu māte izdarīja to pašu. Kur pirmo reizi organizējās Roma? Kura bija pirmā organizētā reliģija pasaulē? Romas Katoļu Baznīca. Ja kāds var pateikt, ka tā nav patiesība, lai pasaka man. Šeit nekā tāda nav. Pirmā organizācija, pati pirmā organizētā draudze bija Nikejā, Romā. Jā, draugi. Un tieši to viņi arī izdarīja.

¹²⁴ Un ko pēc Lutera nāves izdarīja luterāņi? Viņi izdarīja to pašu, kas tika izdarīts Nikejā, Romā. Ko viņi izdarīja pēc Veslija nāves? Ko viņi izdarīja pēc visām lielajām kustībām, kas reiz radās? Viņi izdarīja to pašu – izveidoja šai netiklei līdzīgas meitas, pilnīgi precīzi. Līdzīgi...tieši tāpat, mēs redzam šeit...

¹²⁵ Man šeit bija pierakstīta viena Svēto Rakstu vieta. Varbūt būs labāk, ja es to izlaidīšu. Taču...skatieties, viņiem bija...

Draudzes organizēšana šodien ir novedusi pie tādas pašas sistēmas. Vienīgais, kas viņiem vēl trūkst, ir dinamika, kaut kas tāds, kas to iedarbinātu. Un izšķirošais brīdis tuvojas, tas nekavējas.

¹²⁶ Katoļu Baznīca sadraudzēsies ar protestantu draudzēm. Es jums to esmu stāstījis jau...jau kādus trīsdesmit gadus. Viņas apvienosies. Un, kā redzat, viņas tieši to arī patlaban dara. Protestants

nekad nekļūs par katoli, taču viņi kļūs par savstarpēji saistītu brālību, zvēra zīme, līdzīgi zvēram.

¹²⁷ Tāpat kā māte Ieva tādā pat veidā samaitāja visu pasauli, ievēdot to fiziskā nāvē. Māte Ieva! Paklausieties. Māte Ieva, caur fizisko nāvi samaitāja visu cilvēku dzimumu (kādā veidā?), atraidot Vārdu un pieņemot kaut ko Tam ļoti līdzīgu. Viņa bija iemesls visai fiziskajai nāvei, jo viņa atstāja patieso Vārdu. Viņa ticēja visam patiesajam Vārdam, izņemot mazu daļiņu. Viena neliela nevienprātība ar visu Dieva Vārdu bija iemesls visām sirdssāpēm, visām nāvēm un visam tam, kas ir noticis uz zemes. To izdarīja Ieva, nāves māte. Vai tagad redzat, kam mēs tuvojamies? Nāves māte, pievērsiet uzmanību, viņa vienkārši apšaubīja Vārdu.

Viņa teica: “Dievs ir teicis...”

Sātans sacīja: “Pareizi.”

“Dievs ir teicis...”

“Pareizi.”

“Dievs ir teicis...”

“Pareizi.”

“Dievs ir teicis...”

¹²⁸ “Jā, tā ir taisnība. Vienā ziņā, tā tas ir, taču, paskaties tas...tas...tas vēl nav viss. Saproti, tev...tev atvērsies acis, un tu būsi...”

Bet Dievs ir teicis, un tas izšķir jautājumu, Vārds! [Brālis Branham vairākkārt uzsūtīja savu Bībeli–Tulk.] Redziet, tas sākās ar nedaudz neprecīzu Vārda skaidrojumu, un tieši tāpat tas arī noslēdzas, tieši tāpat.

¹²⁹ Pievērsiet uzmanību: meita, – tas ir tēva un mātes savienošanās produkts. Lūk, šeit ir kaut kas šokējošs. Nāve, fiziskā...fiziskā nāve, – tā ir mātes Ievas savienošanās ar sātanu, caur neticību Dieva Vārdam. Viņi savienojās un radīja nāves produktu. Viņa... Nāve ir sātana un Ievas savienošanās produkts.

¹³⁰ Ievai bija Vārds. Sātans ir pret Vārdu. Un, skatieties, sātans atzina, ka gandrīz deviņdesmit deviņas un deviņdesmit deviņas simtās daļas no Tā bija pareizas. “Tik tuvu,” ir teikts Bībelē, “ka pēdējās dienās pievilta pat izredzētos, ja vien tas būtu iespējams.” Redziet, kā tas ienāk, kā tas vienmēr ir bijis, un kas no tā iznāk. Tādā pašā veidā, savienojušies caur neticību visam pilnīgajam Dieva Vārdam. Vai jūs to saprotāt? Lūk, kas atnesa nāvi – neticības savienošana ar Vārdu. Neticība, vienkārši tāda maza mazītiņa daļiņa no tās; maziņa, sīciņa daļiņa, viena simtdaļa no procenta. Taču Tiem ir jābūt visiem simts procentiem! Tas arī viss.

¹³¹ Pievērsiet uzmanību, arī Dieva meita, Draudze, Līgava – tas arī ir Dieva un Viņa Vārda savienošanās produkts. Savienojoties fiziskajā ķermenī, Svētais Gars radīja Dieva Dēlu, Dieva taisnīguma produktu. Un pēdējās dienās, kā ir teikts: “Kā bija Sodomā dienās,” Līgava tiks savienota, pateicoties Dieva Vārdam skatāmam miesā, Svētajam Garam apzīmējot viņus Dievā, un apzīmējot neticību ārpusē, no ārpusē.

¹³² Kā es jau teicu, ja jūsos mājotu Bēthovena dzīvība, tad jūs dzīvotu kā Bēthovens; bet, ja jūsos mājotu Hitlera dzīvība, jūs dzīvotu kā Hitlers. Un, kad jūsos ir Kristus Dzīvība, tad jūs dzīvojat kā Kristus, un darāt tos darbus, ko Kristus. Un tas notiks. Ja Kristus dzīvotu šodien, tad Viņš darītu tieši to, kas ir teikts Vārdā par to, kas Viņam šodien jādara. Un ja Vārdā ir teikts, ka: “Viņš vakar, šodien un mūžīgi ir Tas Pats,” tad kāpēc šī aklā garīdzniecības pasaule nespēj ieraudzīt laiku, kurā mēs dzīvojam? Vai jūs saprotat?

¹³³ Cenšoties injicēt Vārdā kaut kādu sātanisku maldu mācību, Ieva bija iemesls visai fiziskajai nāvei. Un tieši tas pats notika ar draudzi Nikejā, Romā, kad Vārda vietā tika pieņemtas dogmas. Tas pats arī ar metodistiem, baptistiem, prezbiteriešiem, kad parādās Gaisma katrā laika periodā, bet viņi To noraida.

Lūk, kāpēc luterāņi nomira, kad atnāca Veslijs. Tas jau bija cits periods. Atnāca Vārds, un viņiem Tas bija jāpieņem, vai arī jāmirst. Lūk, kāpēc patlaban mirst vasarsvētku draudžu kustība, jo ir pienācis šis periods. Vārds ir skaidri izpaudies, ir ērgļa periods, laiks, kad ir jāatgriežas Vārdam, “lai atjaunotu tēvu Ticību, atgrieztu to bērniem.” Bet viņi ir tik ļoti apvienoti, viņi To nepieņem, un viņi ir tikai un vienīgi garīgā nāve. Kā vienmēr...

¹³⁴ Dieva Miesa, savienota kā Viņa Līgava, būdami Viens; Viņš un Kristus kopā, tas ir Gars, kas darbojas Draudzes miesā, tāpat kā Viņš darbojās Jēzus Kristus miesā, jo Viņa ir Viņa miesas daļa. Ne divi, bet Viens! Viņi ir Viens. Vīrs un sieva vairs nav divi, bet viens. Kristus un Viņa Miesa ir Viens. Un tas pats Gars, kurš bija Kristū, ir Viņa Līgavā, Viņa Miesā, kas savieno Viņus kopā ar visu Vārdu. Un tur dzīvo Pats Dievs, izpaužot to.

¹³⁵ Bet antikrists saka: “O-o, es ticu Kristum, es ticu Evaņģēlijam, es Tam ticu, bet, ziniat...” Te nu tas ir! “Tikai, ziniat, brīnumu laiks ir beidzies. Nekas tamlīdzīgs neeksistē, saprotiet.” Lūk, lūdzu! “O-o, es neticu, ka jums vajag kristīties Jēzus Kristus Vārdā.”

¹³⁶ Taču Bībele saka, ka vajag. Lūk, es gribu, lai kāds teologs pamēģina to apstrīdēt! Redzat? Redzat? Tā tam ir jābūt. Jūs teiksiet: “Bet ūdens kristības taču nav tik svarīgas.” Bet kāpēc tad tas ir uzrakstīts? Kāpēc tad Pāvilam tas bija svarīgi? Un kāpēc tiem pārējiem tas likās svarīgi? Vai nu tu esi kristīts...

Bībelē teikts: “Tev ir dots vārds it kā tu būtu dzīvs, bet tu esi miris,” tāpēc ka nav neviens cits Vārds zem Debess cilvēkiem dots.

Kāpēc tad jūs sludināt šajā Vārdā, lūdzat Tajā Dievu, un darāt visu pārējo? Bet kolīdz pienākat pie baseina, tā To noliedzat? O-ho! Redzat?

Reiz es teicu vienam cilvēkam, es teicu: “Kas būtu, ja cilvēks...”

Viņš teica: “Tam nav nekādas nozīmes.”

¹³⁷ Es teicu: “Ja pie jums pienāks kāds cilvēks un teiks, ka viņš ir kristīts ‘Šāronas Narcises, Ielejas Lilijas un Rīta Zvaigznes’ vārdā, vai jūs sacīsiet, ka ar viņu viss ir kārtībā?”

Viņš teica: “Nē, ser.”

Es teicu: “Vai jūs viņu pārkristītu?”

“Jā.”

Es teicu: “Kā jūs kristītu?”

Teica: “Tēva, Dēla un Svētā Gara vārdā.”

¹³⁸ Es teicu: “Nu ko, jūs izdarījāt to pašu, jūs ielikāt... Ja jūs nosaucat šos ‘vārdus’, jūs darāt tieši to pašu, ko viņš, sakot: ‘Šāronas Roze, Ielejas Lilija un Rīta Zvaigzne’, jo tie ir nosaukumi. Un ‘Tēvs, Dēls un Svētais Gars’ arī ir nosaukumi. Saprotat?”

Viņš teica: “Bet Jēzus pavēlēja kristīt ‘Vārdā’.”

¹³⁹ Es teicu: “Un Viņš gribēja, lai tieši tas tiktu darīts. Tikai nevis... Viņš neteica: ‘nosauciet šos nosaukumus’. ‘Kristiet viņus ‘Vārdā’. *Personas Vārdā!* O-o, nu gan!” Es sacīju: “Tēvs, Dēls un Svētais Gars, – tie ir nosaukumi. ‘Tēva, Dēla un Svētā Gara’ Vārds. Saprotat?” Es teicu: “Ko teica Pēteris, kāds bija šis Vārds? Kāds Tas bija, pēc visu pārējo teiktā? Redzat? Kāds ir šis Vārds? O-ho! *Tēva, Dēla un Svētā Gara* personas Vārds ir *Kungs Jēzus Kristus*.” Viņam ir kādi trīsdesmit tūkstoši iezemiešu, kurus tagad ir jāpārkrista. Redzat? Labi. Bet tas ir pareizi. Pāvils teica: “Ja pat Eņģelis no Debesīm...”

¹⁴⁰ Tiem cilvēkiem, kuri nebija kristīti *Jēzus Kristus Vārdā* (Apustuļu Darbu grāmatā 19:5), Pāvils pateica, ka, lai viņi saņemtu Svēto Garu, viņiem bija jāatnāk... kaut arī viņi skaļi gaviļēja un slavēja Dievu, un darīja lielas lietas, viņš teica, ka viņiem ir jāatnāk un jāpārkristās no jauna *Jēzus Kristus Vārdā*. Pēc tam, kad viņus bija kristījis Jānis Kristītājs, viņiem vajadzēja atnākt un

pārkristīties.

Un Vēstulē Galatiešiem 1:8 viņš teica: “Pat ja kāds eņģelis no Debesīm jums mācīs kaut ko citu, nekā es esmu mācījis, lai ir nolādēts!” Jā, draugi. Tāpēc mums ir jāstāv ar šo Vārdu, ar katru Viņa Vārdu. Saprotat?

¹⁴¹ Pievērsiet uzmanību. Ak, tur nav nekādu kļūdu; esiet par to pilnīgi pārliecināti! Ja jūsu prātā ir kādas šaubas, tad labāk tūlīt pat to visu nokārtojiet! Negaidiet kādu citu laiku, ir pārāk vēls. Negaidiet līdz tam mirklim, kad jau tik dziļi būsiat apzīmogots ar to zīmi, ka nekad vairs nespēsiet To ieraudzīt, jūs būsiat akls.

Viņš padarīja aklu Izraēlu, lai varētu piepildīt Savu Vārdu. To pašu Viņš dara ar pagāniem, jo šeit...šeit viņi iesoļo tajā, tāpat kā toreiz izdarīja viņi.

¹⁴² Pievērsiet uzmanību, Ieva noraidīja un zaudēja savas tiesības. Pēc tam, kad viņa bija redzējusi Dieva apstiprināto Vārdu, ko Viņš bija paveicis, viņa To noraidīja un zaudēja savas tiesības. To pašu viņi izdarīja Nikejā, Romā. Un to pašu viņi dara tagad Baznīcu Padomē, pilnīgi precīzi. Brāļi, tas notiek no Pirmās Mozus līdz Jāņa Atklāsmes Grāmatai, tas pats. Tieši to izdarīja Israēls. Tieši to izdarīja Pilāts. Tieši to vienmēr ir izdarījuši visi, no Ievas līdz šim brīdim, to pašu. Viņi atraidīja Dieva apstiprināto Vārdu, pieņemot tā vietā dogmu. Tas rada nāvi, garīgo nāvi.

Miruši! Šiem mirušajiem Vārds vēl joprojām tiek sludināts. Tieši tā! Tūkstošgadu valstībā nekā tāda nebūs, lūk, saprotiet. Viņiem...viņiem jau ir pasludināts. Varbūt kāds to dzird tieši tagad. Saprotat?

¹⁴³ Kaina dēli, kuri bija neticības Dieva Vārdam produkts...Kaina dēli izsmēja pravieša Noasa vēstījumu. Vai esiet tam pievērsuši uzmanību? Līdz ar Dieva Vārdu viņš bija atnesis pareģoto Dieva sodu, un viņam bija spilgtas zīmes, apstiprinātas zīmes, ka laiks beidzas, bet Kaina dēli smējās par To.

Tāpat kā viņi dara šodien. Tāpat kā viņi darīja Jēzus laikā. Un tāpat viņi ir rīkojušies vienmēr visos laikos. Tā tas ir bijis vienmēr. Viņi par To smejas un stāsta jocīgus. Viņš teica, ka: “Pēdējos laikos uzradīsies smējēji, kas sacīs: ‘Kopš mūsu tēvi aizmiga, nekas nav mainījies’.” Vai jūs redzat?

¹⁴⁴ Tā, izmantojot reliģisko sistēmu, darīja velna dēli ar dzīvo, piepildīto Vārdu Jēzus Kristus laikā. Paskatieties, ebreju tautas reliģiskās sistēmas...[Brālis Branhams vairākkārt uzsit pa kancele un saka: “Māsa Rouza.”–Tulk.] Ebreju tauta, kurai vajadzēja būt saprātīgākai, taču viņu sistēma viņus piespieda atraidīt un pasmieties par piepildīto Dieva Vārdu (kuram, kā viņi apgalvoja, viņi ticēja), neviens Vārds nebija nepareizs. Viņi izdarīja to pašu.

¹⁴⁵ Tieši tāpat kā viņi rīkojas šodien. Šī reliģiskā sistēma šajā milzu mehānismā, kuru viņi tagad ir izveidojuši, pilnībā noliedz apsolījumus pēdējam laikam; ieskaitot Vēstījumu pēdējam laikam, pēdējo laiku zīmi, visu, kam jānotiek pēdējos laikos, kā Dievs to bija paredzējis, Vārdu pa Vārdam!

Tas ir ierakstīts lentē. Ja...ja viņi mani nošautu vai arī izdarītu vienalga ko vēl, viņi šo Vēstījumu vairs nevarēs apturēt! Redzat? Tas turpinās iet. Redzat? Tas jau ir ceļā. Tas ir ierakstīts lentē. Tas ir aizgājis. Saprotat? Viņi nekad nevarētu... Tas...tas ir beigu Vārds, tieši tagad. Pilnīgi pierādīts un apstiprināts, atkal un atkal, un atkal ar zīmēm un brīnumiem, ar mehāniku, ar...ar dinamiku, ar...ar zinātnes, ar draudzes un Paša Dieva palīdzību, pierādīts, ka ir pienākusi šī stunda; gan ar Vārdu, gan zīmēm un brīnumiem.

¹⁴⁶ Vēstījums jūsu vidū ir Dieva apstiprināts ar šim laikam domātajām zīmēm un brīnumiem. Vēstījums, ka Jēzus Kristus nav miris, bet dzīvo tieši tāpat, kā Viņš ir dzīvojis vienmēr, un izpaužas. Un tas precīzi piepilda Rakstu vietu no Maleahijas 3:19-24 un visus pārējos Rakstos aprakstītos notikumus, kuri, kā teica Jēzus, notiks pēdējās dienās, tas ir pilnībā piepildījies; gan zinātniski, gan ar Vārdu. Un žurnālos tika publicētas lielās Gaismas apļu fotogrāfijas, par ko šeit jau bija pravietots. Un Dieva Eņģeļi, kuri nonāca, bet par kuriem viņi nekā nezina. Un visur, visapkārt, tas ir pierādīts pa visu pasauli.

¹⁴⁷ Tālāk ir krustā sišana, un tā ir ļoti tuvu. Kā Jēzus toreiz teica: “Ko lai Es saku? ‘Tēvs, izpestī Mani no šīs stundas?’ Bet nē. Lai notiek Tavs prāts, kā Debesīs tā virs zemes!”

¹⁴⁸ Lūk, ko šodien no visas sirds saka draudze: “Vai man vajadzētu pievienoties pie kādas...? Nē, Kungs, nē! Lai notiek Tavs prāts, kā tas ir Debesīs.”

¹⁴⁹ Pievērsiet uzmanību – pēc tam, kad tā laika Apsolījuma Vārds bija pilnīgi apstiprināts, viņi To atraidīja. To pašu viņi ir izdarījuši arī šodien. Un tagad es tuvojos nobeigumam. Un, kad Viņš toreiz atnāca, skaidri pierādīdams to, ka Viņš ir Vārds, pienāca izšķirošais brīdis, kad viņiem vajadzēja vai nu izvēlēties Vārdu vai pieņemt sistēmu; līdz tam pašam viņi ir nonākuši arī šodien: ir jāizvēlas, vai pieņemt Vārdu, vai sistēmu. Un viņi ir pieņēmuši sistēmu. Un tā, kas no tā izriet? Nobeigumā. Viņš atrodas šīs pasaules rokās. Pareizi.

¹⁵⁰ Un tagad mana tēma. Es ilgi būvēju tai visapkārt, redziet, un nu tikai tagad es beidzot esmu sācis. Necelieties kājās, es pajokoju! Paklausieties, lūk, mana tēma. Mēs to saprotam. Tā bija pamatu ielikšana. Tagad mums viss ir salikts pareizā secībā. Savāksim visu šo būvi kopā un palūkosimies, kā tas izskatās, paliksim to zem palielināmā stikla.

¹⁵¹ Jēzus ir šo cilvēku rokās. Viņš ir Draudzes rokās. *Ko tu darīsi ar šo Jēzu, kuru sauc par Dieva svaidīto Vārdu?* “Kristus” nozīmē “svaidītais Vārds”. Saprotat?

“Ko jūs darīsiet ar šo Jēzu?”, vaicāja Pilāts. “Ko es ar To darīšu? Ko...kāda būs mana rīcība? Ko lai es daru ar šo Jēzu, kuru sauc par Kristu?”

¹⁵² Ko kļiedza pasaule? Ko kļiedza draudze? “Sītiēt Viņu krustā! Apturiet To visu! Mēs To vairs nevēlamies!”

¹⁵³ Es gribu jums ko vaicāt. Vai šajā rītā jūs varat iedomāties, ka Osvalda vaina ir viņa rokās, tā vīra rokās, kurš nogalināja prezidentu? Vai varat iztēloties, kāda būs pret viņu vērstā apsūdzība, ja tiks pierādīts, ka tieši viņš to ir izdarījis? Vai spējat...vai jūs varētu iedomāties, ka viņam vēl tiktu dota kāda apzēlošanas iespēja? Uz viņa rokām ir Savienoto Valstu prezidenta asinis. Vai jūs domājat, ka Federālā Tiesa... Nav svarīgi tas, kā viņš lūgtos: “Es negribēju to izdarīt!” Tas viņu ne nieka neattaisnotu. Viņam ir beigas. Kāpēc? Uz viņa rokām ir prezidenta asinis. Vai variet iedomāties kā viņš jūtas? Vai jūs gribētu, lai tās būtu uz jūsu rokām? [Sapulce saka: ”Nē”.]

¹⁵⁴ Nu, bet kā tad ar Jēzus Kristus asinīm? Jūs domājat, ka jūs attaisnos pēc tam, kad Tas ir pilnīgi pierādīts? Kā jūs cerat no tā izvairīties? Viņa asinis ir uz jūsu rokām. Vainīgs! Grēciniek, uz kurieni tu dosies? Ko tu esi nodomājis darīt pēc šī rīta sapulces?

¹⁵⁵ Tu domā, ka varēsi pateikt: “Bet es taču taisījos...es nemaz negribēju būt slikts.” Osvalds varētu sacīt to pašu.

Ja mūsu Augstākās Tiesas justīcija pieprasīs taisnīgu spriedumu, tā to pieprasīs. Tas...tas ir mūsu...tas ir mūsu valsts absolūts. Visa valsts ir saistīta ar šo Augstāko Tiesu, un nekādu citu variantu nav. Viņš ir izdarījis noziegumu. Viņam par to ir jāsamaksā. Nav svarīgi, cik ļoti viņš to negribēja, kādi ir bijuši viņa nolūki, vai nekas cits, viņš vienalga par to samaksās.

Ja mūsu Augstākā Tiesa un tās taisnīgums pieprasa taisnīgu sodu, tad cik gan briesmīgāk būs, kad tu nonāksi Dievišķās Tiesas priekšā, kad atnāksi ar Jēzus Kristus asinīm uz savām rokām! “Ko lai es daru ar šo Jēzu, kuru sauc par *svaidīto Vārdu?*” Tu To esi dzirdējis. Tu zini, ka Tā ir Patiesība. Tas ir viscaur pierādīts.

¹⁵⁶ Slepkava? Vai tu izvēlētos konfesjonālu Vārda slepkavu nevainīgā Kristus vietā? Vai tu sistu krustā? Vai tu...tu uzdrošinātos izvēlēties Barabu? Vai tu spētu kliegt par Barabu? Kā gan kāds uzdrīkstētos pieprasīt Barabu, Vārda slepkavu; tā vietā, lai pieņemtu šo Vārdu, kas ir Dzīvība! Un Tas ir jūsu rokās.

¹⁵⁷ Kad es izdzirdēju par prezidenta Kenedija noslepkavošanu, man sirdī iegūla šis Vēstījums. Es nodomāju, ko gan tagad darīs tas cilvēks? Atpakaļceļa vairs nav. Varbūt, ka šobrīd viņš jau ir atjēdzies un saprot, kas viņu gaida.

¹⁵⁸ Un reiz atjēgsieties arī jūs. Vai nu šeit, vai klausoties šo ierakstu, lai kur tu arī neatrastos, tu pēkšņi atmodīsies, grēciniek, un aptversi, ka uz tavām rokām ir Asinis, Dieva Dēla Asinis, un tu esi vainīgs viņa noslepkavošanā. Tavs grēks ir Viņu noslepkavojis. Tava neticība Viņa Vārdam, tava nespēja saskatīt Viņa pazīmes, Svētā Gara sarūgtināšana. Un ko gan tu vēl citu varēsi izdarīt, kā vien stāties Dievišķās Tiesas priekšā, zinot, kas tevi gaida? Jā, prezidenta Kenedija asinīm uz Osvalda rokām būs mazāka nozīme, nekā Jēzus Kristus asinīm uz tavējām, kad tu stāties Dieva priekšā.

¹⁵⁹ “Ko lai es daru ar šo Jēzu, kuru sauc par Kristu?” sacīja Pilāts. Viņš bija nodots viņa rokās. [Brālis Branhams vairāk kārt uzsit pa katedru– Tulk.] Un Jēzus Kristus asinis no jauna ir nodotas šīs sapulces rokās. Tās ir atdotas šīs nācijas rokās un it visur pasaulē, kur ir nonākušas šīs kasetes, un viss pārējais, ko ir apstiprinājis un pierādījis Dievs.

Un ko mēs tagad darīsim ar šo Jēzu, sauktu par “*Vakar, šodien un mūžīgi tas pats*”? Ko mēs darīsim ar šo Jēzu? Vai jūs esiet gatavi nostāties Viņa pusē? [Sapulce saka: “Āmen.”–Tulk.]

¹⁶⁰ Pilāts...un tāpat kā izdarīja Pilāts, ir trīs lietas, kuras tu vari ar Viņu izdarīt. Pilāts izmēģināja visas trīs, un viņam nekas neizdevās. Tu vari mēģināt īstenot šīs trīs ieceres, taču tas nekad nedarbosies. Pilāts mēģināja no Viņa atbrīvoties un nomazgāt savas rokas. Taču, kad Tas ir ielikts tavās rokās, tad Tas ir tavās rokās. Pilāts izmēģināja trīs dažādus variantus, taču nesekmīgi.

¹⁶¹ Mums ir jāatzīst fakts, ka Viņš ir mūsu rokās. Mēs esam redzējuši Viņu Viņa Vārdā. Mēs redzam, kā Viņš apstiprina Pats Sevi. Mēs zinām, ka Viņš ir vakar, šodien un mūžam tas pats. Pareizi? [Sapulce saka: “Āmen.”–Tulk.]

Un tā, es to saku ne tikai tiem, kuri šorīt ir sapulcējušies šeit, jo šeit es runāju varbūt tikai uz kādiem sešiem, septiņiem simtiem cilvēku; taču es to saku miljoniem caur šo kaseti, kas ies pa visu pasauli. Saprotat? Viņš ir jūsu rokās, kasetes klausītāji, lai kur arī jūs neatrastos. Jūs zināt, ka Tā ir patiesība. Ja tu to nezini, tad tad tu esi aklis; tu neredzi Vārdu, un tāpat tu neredzi šajā Vārdā Dievu. Bet Viņš ir tavās rokās. Ko tu ar Viņu tagad darīsi?

¹⁶² Pilāts mēģināja atbrīvoties no Viņa, taču mums ir jāreķinās ar faktiem. Pilātam ar To vajadzēja reķināties. Viņš zināja. Viņš bija dzirdējis.

Nu, tu teiksi: “Es neko tādu neesmu redzējis.” Taču tā vai citādi tu To esi dzirdējis. Tu dzirdi To tagad. Redzi?

Viņš gribēja, lai Jēzus viņam parādītu kādu brīnumu vai triku. Taču Viņš nerādīja trikus; Viņš darīja tikai to, ko Viņam lika darīt Dievs.

¹⁶³ Jūs dzirdējāt. “Ticība nāk no dzirdēšanas.” [Latv. Bībelē Romiešiem 10:17 “...ticība nāk no sludināšanas.”–Tulk.] Jums ir ticība, bet jūs bēgat prom, lai atbrīvotu no Tā savas rokas. Bet tik un tā viņš nevarēja ignorēt faktus. Viņš nevarēja tos ignorēt, un tāpat arī mēs nevaram tos ignorēt. Viņš ir pilnīgi apstiprināts. Padomājiet, ar Cilvēka Asinīm uz savām rokām!

¹⁶⁴ Cilvēkam ir jābūt ļoti uzmanīgam, kad viņa rokās ir cita cilvēka asinis. Palūkojieties uz lidmašīnu. Lidmašīnas pilots pirms izlidošanas pārbauda katru ierīci. Kāpēc? Viņa rokās ir citu cilvēku asinis. Viņš pārbauda katru ierīci, kuru vien var pārbaudīt. Kad viņš jau izbrauc un apgriez lidmašīnu, viņš...viņš...viņš vēl uzdod gāzi motoram, dzinējam un pārlicinās, vai tas ir pietiekami iesilis. Līdz galam piedod gāzi, lai pārbaudītu vai...vai pietiks spēka propelleru iegriešanai, ieskrējienam, vai būs pietiekama gaisa plūsma, lai varētu atrauties no zemes.

Daudzi no jums ir bijuši lidmašīnā jeb esat tajā sēdējuši, un lidmašīna jau ir gatava atrauties no zemes. Pilots spiež ārā no tās, cik vien var, lai pārlicinātos, ka viss strādā pareizi. Un ja kaut kas nebūs kārtībā, tad tā nosprauslāsies un noslāps. Bet viņš to pārbauda atkal, ja arī viņam tur jāsēž vēl minūti, un viņš to atkal pārbaudīs! Un, ja viņš tiek vēl nedaudz aizkavēts, viņš atkal to pārbaudīs!

¹⁶⁵ Cik gan ļoti Draudzei ir nepieciešams pārbaudīties atkal un atkal, atkal un atkal! Mēs gaidām Viņa Atnākšanu! Mēs cenšamies būt modri, mēs gaidām aizlidošanu! Ir labāk, ja mēs to

salīdzinām ar Vārdu, bet nevis ar to, ko kāds ir sacījis. Pārliecinies, ka tu to zini personīgi, kā tevis paša piedzīvoto ar Kristu. Pārbaudi to atkal un atkal, un atkal.

Kāpēc? Viņa rokās ir cilvēku asinis. Viņš labāk pārbaudīs.

¹⁶⁶ Un kā ir ar ārstu pirms operācijas? Šorīt šeit atrodas vairāki ārsti. Pievērsiet uzmanību tam, ko ārsts...ko viņš dara pirms ķeras pie operācijas. Viņš vēlas aplūkot rentgena uzņēmumus. Viņš grib pārbaudīt asinis. Viņš grib pārbaudīt sirdi. Pirms anestēzijas došanas viņš cenšas pārliecināties, ka neesat apaukstējies. Viņš pārbauda katru instrumentu; viņš tos novāra, lai nepaliktu nekādu mikrobu. Viņš dara visu. Viņš pārbauda vēl un vēl, un vēl un vēl. Kāpēc? Viņa rokās ir cilvēka asinis. Viņš grib būt pilnīgi drošs, ka viss ir tādā kārtībā, kā tam jābūt.

¹⁶⁷ Un kā ir ar tevi? Kā ir ar tevi, grēciniek, kādas ir tavas domas par to?

Tavās rokās ir cilvēka asinis, atbildība, kā šim pilotam, un pilots pārbauda; kā ārstam, un arī viņš pārbauda; kas nu vēl, viss ir tik zinātniski. Ko darīsi tu, kad tavās rokās ir cilvēka asinis?

Kad tiesnesis gatavojas sprieduma pasludināšanai, paskatieties, kā viņš lasa tos protokolus – vēl un vēl, un vēl un vēl, un vēl līdz pat sīkākajai detaļīnai, ko vien spēs pamanīt, pirms viņš pasludinās spriedumu! Jo viņa rokās ir kāda cilvēka asinis, viņam kaut kā tas ir jāpamato. Saprotat?

¹⁶⁸ Un kā ir ar mums, kad mēs redzam, ka Tas ir pilnīgi apstiprināts, ka “Viņš vakar, šodien un mūžam ir tas pats”? Viņš ir šeit. Viņš ir mūsu rokās. Viņš ir mūsu rokās! Viņš ir tavās rokās! Ko tu taisies ar Viņu darīt? “Ko es darīšu ar šo Jēzu, kurš ir Dieva svaidītais Kristus?”

“Kādus darbus Tas dara? Kā tu zini, ka Tas ir Viņš?”

Rakstos par To ir tik daudz pateikts, par apsolījumiem šim laikam, kurā mēs dzīvojam, ir jāpiepildās tik daudzām Tā daļiņām, šo pēdējo dienu beidzamajām daļiņām. Lūk, *šeit*, ir dažas lietas, kurām ir jānotiek, un te nu tās ir! Kas tas ir? Tas ir tas pats Dieva svaidītais Kristus, svaidītais Vārds! Ko tu ar Viņu darīsi? Vai tu pārdosi Viņu konfesijas dēļ?

¹⁶⁹ Un ko gan izdarīja Pilāts? Pilāts centās no Viņa nomazgāt savas rokas, sakot... Pirmā lieta, ko izdarīja Pilāts bija mēģinājums Viņu nomazgāt no savām rokām, sakot: “O-o, ar Viņu viss ir kārtībā! Viņam nav nekādas vainas.” Redzat?

¹⁷⁰ Jūs teiksiet: “Ak, nabaga Pilāts!” Pilāts...daudzi viņu attaisno? Nē, nē, nē! Viņš bija viņa rokās! Viņš bija dzirdējis Vēstījumu, viņš bija redzēja Vārdu, un Viņš bija viņa rokās. Un tādā pat veidā Viņš ir tavās rokās. Pareizi.

Ko viņš darīja? Viņš mēģināja pateikt: “Ak, Viņš taču ir labs Cilvēks! Es neredzu Viņā nekādas vainas.”

¹⁷¹ Vai tad šodien daudzi neatbild to pašu! “Ak, Vārdā nav nekā nepareiza. Man šķiet, ka viss ir kārtībā. Bībele – tā ir laba lieta, taču mēs ticam draudzei. Mūsu konfesija Tam nepiekrīt.” Redzat? Saprotat? Ir tāda cilvēku kategorija, kuri cenšas nomazgāt Viņu no savām rokām.

“Es Vārdā neredzu nevienas kļūdas. Tas derēja Apustuļiem viņu laikā, taču mēs dzīvojam citā laikā. Mēs nedzīvojam apustuļu dienās, tāpēc man nav jādara tas, ko darīja apustuļi. Man nav jākristās tā, kā viņiem; es dzīvoju citā laikā. Man arī nav vajadzīgs viss tas, kas bija viņiem; es dzīvoju citā laikā. Svētais Gars tika dots vienīgi tai grupai.”

¹⁷² Vēstule Ebrejiem 13:8 no jauna ieliek Viņu tavās rokās! [Brālis Branhams trīs reiz uzsit pa kanceļi–Tulk.] Izvairīties nav iespējams! Viņš ir pilnīgi apstiprināts, “Viņš ir vakar, šodien un mūžīgi tas pats”. Tu nevari izvairīties! Tu nevari Viņu ‘nogrūst’ uz kādu citu laikmetu. Vēstule Ebrejiem 13:8 nosoda tavas domas un no jauna ieliek Viņu tieši tavās rokās. Un tā, Jēzus ir tavās rokās, tieši tāpat, kā Viņš bija Pilāta rokās.

Paskatieties. Tu saki: “Bet es nezinu.” Nu, bet kāpēc tad tu klausies?

¹⁷³ Pilāts bija pagāns. Viņa sieva arī. Taču, lai būtu taisnīgi, Dievs sūtīja uz turieni šo sievieti,

kura teica: “Nekādā gadījumā neaiztiec šo Taisno!” Viņa sacīja: “Man šodien nācās ciest”. Protams, bija rīts, tas bija noticis naktī, un ir pieņemts, ka divdesmit četras stundas ir viena diena. “Es šonakt sapnī daudz cietu šī Taisnā dēļ. Tikai nejaucies iekšā Tajā visā.”

¹⁷⁴ Tad viņš teica: “Nu ko, ja tas ir tā, tad es vienkārši nomazgāšu Viņu no savām rokām.” Taču viņš nespēja to izdarīt.

Un arī tu to nevarēsi. Kad tu dzirdi Patiesību, tev Tā ir vai nu jāpieņem vai jāatrainda. Nekādā citā veidā... Jā, draugs, tev tas ir jādara. Tas Kungs brīdina!

¹⁷⁵ Ebreji kļiedza: “Lai Viņa Asinis nāk pār mums! Jo mēs drīzāk ticēsim mūsu garīdzniekiem, mūsu konfesiju sistēmai, nekā noticēsim Viņam!”

Te nu tas ir! Vai redzat šādus cilvēkus mūsu dienās? Taču ar Dieva jautājumu nāksies sastapties visiem. Jums visiem ar to būs jāstāpjas, vienalga, vai tu esi pagāns, vai kas tu arī nebūtu. Neticīgais, metodists, baptists, prezbitēriets, remdenais, aukstais, karstais, vienalga, lai kas tu nebūtu, tev tāpat nāksies reiz sastapties ar šo jautājumu. Vai tu to gribi, vai nē, Tas ir tavās rokās. Tieši tā.

¹⁷⁶ Tad vēl, ir arī tie, kas izmēģina Pilāta otro intrigu, lai no šī jautājuma izlocītos, nododot Viņu kādam citam Ķeizaram. Redzat?

Pilāts teica: “Pagaidiet, vienu mirklīti! Es...es...es negribu ar To neko darīt! Es...es...es... Viņš ir taisns Cilvēks. Es...es neko ar Viņu negribu darīt. O-o, es...es ticu tam, ko esmu dzirdējis. Es nekad neesmu redzējis, kā Viņš būtu izdarījis kādu brīnumu, bet Viņam ir pārāk daudz liecinieku. Es...es...es ticu, ka Viņš ir Dieva Taisnais. Viņš ir labs Cilvēks, saprotiet, bet...bet es...es negribētu pats tajā visā iesaistīties. Es...es vienkārši... Es vienkārši nomazgāšu no Viņa savas rokas. Atnesiet man ūdeni! Jūs visi esat mani liecinieki.” Jā. Taču arī Dievs bija liecinieks. Viņš bija viņa rokās.

¹⁷⁷ Un tādā pat veidā Viņš ir arī jūsu rokās. Redziet jūs...jūs zināt, par ko es runāju. Saprotat? Ne tikai jūs, bet arī šī kasete... Viņš ir jūsu rokās! Ko jūs darīsiet ar Viņu, ar šo Jēzu, kuru sauc par Kristu? Kristus – tas ir Dieva svaidītais Vārds. Saprotat? Ko jūs ar Viņu darīsiet? Tas ir Vēstījums šim laikam. Šī diena ir pienākusi, un to pilnībā pierāda Bībele un Dievs. Ko jūs ar Viņu darīsiet? Kā jūs tagad izlocīsieties no šī jautājuma? Kā jūs no tā izspruksiet? Viņš ir jūsu rokās! Un Osvalda lieta, salīdzinot ar tavēju, būs niecīga, kaut arī tu būtu kalpotājs vai kas cits.

¹⁷⁸ Šie ebreji bija garīdznieki un rabīni, skolotāji, svēti cilvēki, taču Viņš tieši tāpat bija viņu rokās. Viņš bija Vārds, Dieva jautājums (tēma) tai dienai, un viņi To neieraudzīja. To redzēja tikai izredzētie, tie, kas Tam noticēja.

¹⁷⁹ Lūk, ar šo jautājumu ir jāstāpjas visiem. Tā tas ir bijis visos laikos un katrā periodā. No Ievas un Ādama laika līdz Noasa laikam, līdz Daniēla, Beltsacara un Nebukadnēcara laikam, līdz Kristus laikam, līdz pat šai stundai, kurā dzīvojam mēs, – tas vienmēr ir bijis tāpat, vienmēr ir parādījies šis Vārda jautājums. Ne viņu ticības mācība, ne konfesija, ne dogmas, bet šis Vārda jautājums ir bijis pret visām šīm lietām. Tāpat arī tagad, šobrīd Tas ir tavās rokās.

¹⁸⁰ Tad ir tie, kuri mēģina īstenot Pilāta otro intrigu – tikt no Viņa vaļā, nododot Viņu kādam citam. Pilāts teica: “Un tā, ziniet ko? Es vienkārši tikšu no Viņa vaļā. Es no Viņa nomazgāšu savas rokas ar šo ūdeni. Tāpēc es tikai... Man ar Viņu kaut kas ir jāizdara. Un tā, ko lai es daru? Es Viņu sūtīšu pie galvenās pārvaldes ar bīskapu”. Hm-hm, Jā.

Tieši to viņi cenšas izdarīt šodien. Redzat? Viņi aizsūtīja Viņu pie Cēzara. Tas neatbrīvoja Pilāta rokas no Viņa, tas nevar atbrīvot rokas nevienam. Un kā tas beidzās? Tas pavērsās atpakaļ pret viņu pašu. Tas atgriežas atpakaļ pie katra personīgi.

¹⁸¹ Jūs teiksiet: “Nu, es to...es to izdarītu. Es To pieņemtu, ja To pieņemtu mana konfesija.”

Tava konfesija atrodas Baznīcu Padomē, notiesāta! Kā gan viņi To pieņems? Tas pavērsās atpakaļ tieši pret tevi pašu! Tas nav tas, ko saka tava konfesija, bet gan tas, ko saki tu. Viņi To ir atraidījuši; bet tu – ko tu ar To darīsi? Tā ir nākošā lieta. Saprotat? Tas neaizvāc Viņu no tavām

rokām.

Viņš ir pilnīgi apstiprināts. Viņš ir pilnīgi identificēts, Vārds šim laikam, apsolījums šim laikam. Nevis apsolījums, kas bija domāts Lutera laikam, tas bija toreiz; tas bija Vārds reformatoru periodā. Kā jūs visi zināt (tie, kuri ir dzirdējuši Septiņus Zīmogus), reformatoru periodam sākoties, parādījās zvērs ar cilvēkam līdzīgu seju (organizācija); bet šobrīd tā ir ērgļa seja, Zvērs, kas ir iznācis šodien, lai mestu izaicinājumu.

¹⁸² Un kurš gan iedrošināsies pateikt, ka Tas nebija Dieva Gara iedvesmots Dieva Vārds, kad Viņš pravietoja par To šeit un tad sūtīja mani turp uz Arizonu, un Tas tika atnests atpakaļ, un Tas pat tika zinātniski un visādi citādi pierādīts. *Šī* Grāmata jau ir atvērta, pareizi, tikai gaida, kad Septītais Zīmogs tiks atpazīts, no Kristus Atnākšanas.

¹⁸³ Labi, Viņš ir tavās rokās. Tev ir kaut kas ar Viņu jādara. Neatdod Viņu! Jā, draugs. Par šo laužu kategoriju es gribētu sacīt, ka tie ir “tie, kas Viņu nodod kādam citam”.

“Ja mana konfesija To pieņemtu, brāli Branham, tad es...es arī To pieņemtu. Bet, redzi, pie šīs draudzes piederēja jau mana māte.” Viņa dzīvoja savā laikā; bet viņa neesi tu. Tagad ir tava kāрта. Paskaties, no kurienes viņai vajadzēja iziet, lai kļūtu tāda, kāda viņa bija! Un kā tagad ir ar tevi? Labi.

¹⁸⁴ Skatieties. Tu saki: “Mana māte bija vasarsvētku draudzē. Viņa rīkojās *tā un tā*. Viņa izgāja no organizācijas”. Bet es cenšos runāt ar tevi. Kā ir ar tevi? Saproti?

Šajā kategorijā ir ļoti daudz izglītotu cilvēku. Es zinu, ka šādi aizskaršu jūsu jūtas, taču es to nedaru tīšām. Ja tas tā būtu, tad man vajadzētu krist ceļos pie altāra un nožēlot grēkus. Es to saku dievbijīgā mīlestībā.

¹⁸⁵ Jēzus...kad Viņš tur stāvēja un šie farizeji, Viņš teica: “Jūs esiet no sava tēva, no velna, jūs darīsiet viņa darbus.” Kaut arī pie krusta Viņš sauca pēc miera un žēlastības pret tiem, kas Viņu bija piesituši krustā. Redziet, Viņš nebija dusmīgs uz viņiem. Viņš teica: “Jūs, odžu dzimums.” Redzat? Par visu...Viņš lamāja viņus kā vien varēja, redziet, bet pēc tam pie krusta lūdza par viņiem. Saprotat? Ne jau tāpēc, ka Viņš būtu gribējis to darīt; nē, taču viņiem bija jāierauga, kādu kļūdu viņi dara.

¹⁸⁶ Un es to pašu šodien saku šai cilvēku kategorijai, kas “noveļ atbildību uz kādu citu”, vai arī, kā mēs to dēvējam armijā, par “dolāra nodošanu citās rokās”. Mēs To cenšamies padot tālāk, tāpat kā To reiz izdarīja Ādams un Ieva.

Ieva mēģināja. Ādams teica: “Sieva, kuru Tu man devi,” taču tas viņa rīcību neattaisnoja. Redzat? Sieviete sacīja: “Mani pievīla čūska! Viņš (čūska) ir tas, kuram ar mani bija šīs seksuālās attiecības. Viņš mani pievīla! *To* izdarīja viņš!” Taču tas no viņiem vainu nenonēma. Viņiem tik un tā bija jāsaņem sods. Jā, draugi. Labi.

¹⁸⁷ Viņi nevarēs to novelt... Tu nevarēsi teikt: “Ja mana konfesija Tam ticētu, tad arī es...es ticētu. Jo es taču esmu šajā konfesijā.” Tam ar to vispār nav nekāda sakara. Tieši tas pats bija ebrejiem, un arī tev.

¹⁸⁸ Un, ievērojiet, šajā kategorijā ir daudzi ļoti kulturāli cilvēki. Tagad klausieties uzmanīgi!

Redziet, kultūra jeb tas, ko mēs šodien saucam par kultūru – tas ir tas, ko Ievai piedāvāja sātans, nedaudz gudrības. Teica: “Tavas acis nav atvērtas, tāpēc tu To visu nesaproti!” Viņa zināja Vārdu, un tas bija viss. Viņa redzēja, kā Dievs šo Vārdu apstiprina, un ar to būtu vajadzējis būt pietiekami. Viņai bija Dieva dots drošs patvērumš – Mūžīgā Dzīvība, kamēr vien viņa palika ar šo Vārdu. Kad viņa šo Vārdu pārkāpa, viņai bija Dieva solījums, ka tajā dienā, kad viņa pārkāps šo Vārdu, viņa mīrs. Un kad viņa *To* pārkāpa, viņa nomira. Pareizi.

¹⁸⁹ Šeit mums ir Dieva apstiprinātais Vārds, kas caur Garu apliecina un pierāda, ka Viņš mūs ir pieņēmis un dāvā mums Svētā Gara Kristību. Mēs esam kristīti Jēzus Kristus Vārdā. Tas pats Evaņģēlijs, tādas pašas zīmes, tādi paši brīnumi, tāda pati kalpošana, pat tāds pats Uguns Stabs

mūsu priekšā redzamā veidā, rādot zīmes un brīnumus. Nekādu atrunu vispār nevar būt.

Un tieši Tam, kā saka Bībele, ir jānotiek pēdējās dienās, un arī tam, kas teikts Maleahijas grāmatas 3. nodaļā: “Atkal atjaunot bērnos viņu tēvu Ticību.” Un tūlīņ pēc tam bezdievji iet...tas ir, taisnie staigās pa bezdievju pelniem, visa pasaule sadegs. Un atomieroči jau ir gatavībā, un bumbas bumbu novietnēs.

¹⁹⁰ Vai jūs redzējāt, ko izdarīja Vācija, tiklīdz viņi uzzināja, ka ir nogalināts prezidents? Viņi nekavējoties sapulcināja armiju, jo tas bija vienīgais, kas Krieviju atturēja no bombardēšanas. Un viņi nokļuva... Kenedijs viņiem tikko kā bija nosūtījis vēsti, ka tajā pašā brīdī, kad viņi to izdarīs, viņš viņus noslaucīs no zemes virsas, prom no Vācijas. Redzat? Un viņi domāja, ka nu varēs to pārņemt, taču vēl nebija pienācis īstais laiks, saprotiet. Redzat?

¹⁹¹ Mēs sastopam gudrus, izglītotus sludinātājus, evaņģēlistus, kas cenšas To nodot kādam citam. Redzat?

Kāpēc...kāpēc Pilāts neteica: “Pagaidiet vienu mirklīti, šis Cilvēks...mana sieva atnāca un man pastāstīja, un arī es esmu par Tevi dzirdējis daudz liecību. Tu zini mani...mani tas interesē. Es kaut ko gribētu noskaidrot. Cienītais, ko man darīt, lai man būtu Mūžīgā Dzīvība? Jūs esiet manās rokās. Ko man darīt?” Nu, viņš...viņš būtu teicis... Viņš vaicāja: “Vai...vai Tu esi Mesija? Vai Tu esi tas...tas Jūdu Ķēniņš?”

¹⁹² Viņš atbildēja: “Tu tā sacīji. Tu to teici.”

“Vai arī, pasaki mums, vai Tu patiesi esi Jūdu Ķēniņš?”

Viņš teica: “Es piedzimu ar tādu mērķi.”

Viņš teica: “Neatrodu pie Viņa nekādas vainas”. O-ho! “Nu, es vienkārši nomazgāšu Viņu no savām rokām.”

¹⁹³ Viņš atbildēja Pilātam, taču Pilāts nespēja To pieņemt. Kāpēc? Tas pazeminātu viņa prestižu. Tāpēc viņš nodomāja, ka aizsūtīs Viņu pie štata prezbitera un paskatīsies, ko tas ar To izdarīs. Redzat?

¹⁹⁴ Tas pats notiek arī tagad, atkal uzrodas šis jautājums. Ko tu darīsi ar Viņu, ar Vārdu? Kas tev ir jāizdara? Vai tev ir jāizvaicā prezbiteris vai bīskaps, vai vēl kāds par to, vai tu drīksti izmainīt savu kristību veidu, vai drīksti darīt *šo* vai darīt *to*? Jo tu to saproti *šādi*, un: “Nekādā gadījumā to nedari!” Atgriežas atpakaļ pie tevis. Bet, ja tu tā izdarīsi, tevi izdzīs ārā. Redzat?

¹⁹⁵ No tā ciestu cilvēku prestižs. Jā, viņi...viņi domā... Konfesiju padome vis nenostātos... Kā...kā Pilāts To atdeva Cēzaram; viņi To neaizstāvētu. Cēzars To nodeva atpakaļ Pilāta rokās. Tā viņi mēģina Viņu nodot saviem...saviem konfesiju vadītājiem, taču tas nedarbojas. Šis numurs nekad nevienam nav izdevies un neizdosies. Tas neizdevās Pilātam un neizdosies arī tev; tas nevar izdoties nevienam. Tagad, otrkārt, tas ko tu vari izdarīt, ir...

¹⁹⁶ Pareizāk sakot, treškārt. Tu Viņu vari pieņemt vai atraidīt. Nomazgāt Viņu no savām rokām tev neizdosies. Tu nevarēsi Viņu nodot kādam citam, vai kādai citai sistēmai. Tev nāksies sadurties ar šo jautājumu. Un tā, ko tu vari izdarīt?

Kā Pilāts, paliekot pie sava, sacīja: “Dodiet man ūdeni, es nomazgāšu to no savām rokām, tas būs pierādījums!” Kad viņš atgriezās, viņam vienalga nācās pasludināt spriedumu; viņam neizdevās attaisnoties. Viņš mēģināja atrunāties: “Nu, es...ja jau nevaru tikt no Viņa vaļā, tad nodošu Viņu Cēzara rokās.” Bet Tas tūdaļ pavērsās pret viņu pašu.

¹⁹⁷ Tas vērsās arī pret tevi, kā pret indivīdu. Ko tu darīsi? Tas nav tas, ko ir darījusi tava māte vai tavs tēvs, vai ko dara draudzes gans, vai ko dara brālis Branhams, jebkurš; Tas ir *tavās* rokās! Ko tu ar To darīsi, ar Jēzu, sauktu par Kristu? Tavās rokās ir Asinis, un tās ir Dieva Asinis. Un tā, ko tu grasies darīt, būs vainīgs Viņa krustā sišanā? Saproti?

¹⁹⁸ Tu vari sist Viņu krustā, paturot savu ticības mācību, vai ko vien vēlies, vai teikt: “Nu, es to

padošu tālāk. Es nevēlos ielaisties nekādās darīšanās ar šīm baznīcas lietām.” Taču tu to nevarēsi. Viņš ir tavās rokās. Tiesām! Nekas neizdosies. “Es vienkārši to visu aizmirsīšu.” Tu nevari to izdarīt! Tik un tā Tas ir tavās rokās. “Nu ko, es vienkārši pateikšu, ka *to* man iemācīja mans mācītājs.” Tas uzreiz vērsīsies pret tevi pašu, tas attiecas uz tevi. Tu to zini. Un tā, tu vari Viņu pieņemt vai arī Viņu atraidīt, kā vien pats vēlēties. Kas? Tam ir jānonāk līdz vienai no šīm izvēlēm.

¹⁹⁹ Un kas tālāk? Kā Jēzus teica šiem farizejiem, Viņš teica: “Kā, jūs, farizeji, akli būdami,” redziet, Viņš šodien būtu sacījis to pašu, “Jūs, aklie reliģiskie skolotāji, jūs atpazīstat komunisma laiku. Jūs tik ļoti cīnāties pret to, un zināt, ka Dievs to uzcēla ar mērķi, lai iznīcinātu jūs.” Redziet, nepazīst Rakstus. Saprotat? “Jūs...jūs esat pamanījuši, ka komunisms grasās iekarot pasauli, jūs redzat to, jūs esat to sazīmējuši.”

²⁰⁰ Visas mūsu tēmas ir par komunismu. “Padzīsim komunismu!” Man kļūst nelabi, to dzirdot. Es arī esmu pret to. Protams, ka es esmu pret to. Bet vēl vairāk es esmu pret to vīrieti vai sievieti, kurš atraida Jēzu Kristu, Vārdu! Vai tu esi sludinātājs, vai kas cits, tavs pienākums pret Kristu ir lielāks nekā tam komunistam. Viņš ir nejēga un neko par To nezina. Bet tev pienākas zināt. Saproti? Tu esi atpazinis komunisma laiku, bet nespēj izšķirt zīmes, kas norāda uz dienu, kurā tu dzīvo.

²⁰¹ Jēzus sacīja tiem farizejiem, teica: “Jūs, liekuļi!” Teica: “Jūs ejat ārā un vērojat debesis, un sakāt, ka saule riet un ir tumši sarkana, un tā tad rīt būs slikts laiks. Ja debesis ir skaidras,” teica, “tad sakāt, ka rīt būs saulaina diena.” Teica: “Jūs izšķīrat gadalaikus un pēc debessīm nosakāt laika apstākļu maiņas, bet laiku pazīmes jūs nezināt.” Tas bija Viņš, Mesija, un tomēr viņi To noraidīja.

Un mēs vienmēr runājam par komunismu un par kaut ko tamlīdzīgu, bet laika zīmi – To mēs nespējam saprast. Redzat? Mēs To nepamanām, palaižam garām. Tieši šobrīd apvienojas kopā neticībā, un viņi to saņem, tikai nespēj ieraudzīt un izprast šī laika zīmi, kura, kā ir teikts Bībelē, parādīsies.

Vai jūs To sapratāt? [Sapulce saka: ”Āmen”–Tulk.] Man tagad jācenšas ļoti ātri pabeigt. Kļūst vēls.

²⁰² Kā rīkojās viņu tēvi, tā rīkojas arī viņi, šodien notiek tas pats. Un tā, pienāca brīdis, kad bija jāpieņem lēmums. Līdz tam bija jānonāk. Kaut kādā veidā tev līdz tam ir jānonāk. Redzat? Atkal sist krustā Vārdu, ko darīsi tu? Vārda sišana krustā ir jau tuvu. Dieva apstiprināto Vārdu aptur un sit krustā, tas notiek konfesijas dēļ, kā to izdarīja Pilāts, mēģinot visu novelt uz kādu citu. Un ko tu kā indivīds darīsi ar Dieva svaidīto Vārdu, kuru sauc par Kristu?

Tas pats vakar, Tas pats Kristus, Kurš deva svaidījumu Vārdam Noas dienās. Tas pats Kristus, tas...tas Koks, kurš bija Ēdenes Dārzā; no kura Ieva pārstāja ēst, ēst no šī šī Dzīvības Koka, lai pieņemtu gudrības koku; viņa atstāja Dzīvības Koku, lai pieņemtu nāves koku. Noasa laikā viņi izdarīja to pašu. To pašu viņi izdarīja arī praviešu dienās. Un arī Kristus laikā viņi izdarīja to pašu.

Lūk, kur viņi ir šodien. Katrs runā par savu laiku, un katru reizi, kad tā lieta piepildījās, viņi pieņēma savus konfesionālos uzskatus un visu ko tādu, pasaules gudrību, Dieva svaidītā Kristus Vārda vietā. Bet ko darīsi tu kā indivīds?

²⁰³ Pilātam neizdevās tikt no Viņa vaļā. Es...es tuvojos nobeigumam, vēl mirkli klusuma. Pilātam neizdevās no Viņa tikt vaļā. Un arī tev neizdosies tādā veidā, kā to darīja viņš, izmatodams kādu no šīm shēmām. Viņam neizdevās. Vai jūs zināt, kas notika ar Pilātu? Viņš sajuka prātā. Nonāca līdz tam, ka viss, ko viņš dzirdēja, bija šī krustā sišana. Viss, ko viņš dzirdēja, bija šis niknums, līdz galu galā viņš sajuka prātā.

²⁰⁴ Norvēģijā kļīst kāda leģenda, vai arī nē... Lūdzu piedošanu. Šveicē, kur es reiz biju kā misionārs. Runā, ka tur Lielajā Piekdienā sabraucot tūkstoši no visas pasaules; uz ūdenskrātuvi, kurā Pilāts izdarīja pašnāvību. Beigu beigās viņš metās ūdenī, tur tajā baseinā un gāja bojā. Un stāsta, ka katrā Lielajā Piekdienā pulksten trijos dienā baseina ūdens kļūstot gaiši zils, un tajā vietā, kur gulējis Pilāta ķermenis, ceļoties burbuļi. Viņš To atraidīja. Asinis joprojām ir uz viņa rokām. Jo viņš noraidīja, viņš atteicās; ūdens...

Tu nevarēsi nomazgāt Viņu no savām rokām. Nav tāda ūdens, nav tādu ziepju, kas To var

nomazgāt. Viņš ir tavās rokās. Ko tu ar Viņu darīsi?

²⁰⁵ Lūk, kāda ir vienīgā lieta, ko tu vari izdarīt. Ja jau tu Viņu nevari nomazgāt no savām rokām, nevari Viņu nodot tālāk kādam citam; nevari pāriet Tam garām kā kādam mītam. Nav nekādu metožu. Vienīgais, ko tu vari izdarīt – pieņemt To savā sirdī. Lūk, kā no Viņa var tikt vaļā. Paņem Viņu no savām rokām un ielikt savā sirdī, vai arī atstāt Viņu savās rokās un doties uz Tiesu. Tas ir vienīgais, ko tu vari izdarīt.

Pilāta gals bija briesmīgs.

²⁰⁶ Vārds saka, ka tie, kuri atstāj Viņu savās rokās... Es to gribēju izlasīt, Tas saka: “Viņi sauca uz kalniem un klintīm. Viņi lūdzās, taču viņu lūgšanas nāca par vēlu.” Redzat? Viņi kļūda: “Noslēpiet mūs no Tronī Sēdošā vaiga, no Jēra dusmām, Kurš...no Avs, no Tā Jēra Dzīvības, Kurš nāk! Jo ir atnākusi lielā Tiesas Diena, un kas gan var pastāvēt?”

²⁰⁷ Kā jūs domājat, ko darīs Osvalds tagad, kad viņš ies Augstākās Tiesas priekšā un redzēs sev pievērstos zvērīnāto un pārējo tur sēdošo naidīgos skatienus? Viņš zina, kas notiks. Tā būs vai nu gāzes kamera, vai pakāršana, vai vēl kaut kas. Viņam nāksies ar to sastapties.

²⁰⁸ Bet kas būs, ja jūs iznāksiet tur priekšā ar šīm Asinīm uz savām rokām, atteikšanās dēļ? Un, zini, jūs gaida elle, mūžīgā iznīcināšana; brēcot uz kalniem un klintīm; lūdzoties, taču šīs lūgšanas nāks par vēlu.

Vēstule Ebrejiem 10. nodaļa: “Ja mēs tīši grēkojam...” *Grēks ir neticība.* “Ja mēs tīši neticam, pēc tam, kad esam pieņēmuši Patiesību, Patiesības atziņu...” Tev Tā nemaz nav jāpieņem; tik vien kā jāzina par To. Nemaz nevajag, lai tev Tā būtu, tu tikai... Ak, nē! Redzat? Nav teikts: “Pēc tam, kad esam pieņēmuši Patiesību...”

...ja mēs pēc Patiesības atziņas saņemšanas (kad zinām, ka tā ir Patiesība) tīši grēkojam, tad neatliek vairs upuris par grēkiem,

Bet gan briesmīga Tiesas gaidīšana un uguns karstums, kas aprīs pretiniekus.

...Jo Dievs ir sacījis: “Man pieder atriebšana, es atmaksāšu,” ... “Tā saka...saka Tas Kungs”.

²⁰⁹ Ja mēs apzināti atsakāmies Tam ticēt pēc tam, kad Patiesība mums ir bijusi uzskatāmi parādīta, tad žēlastības vairs nebūs. Žēlastība vairs netiks dāvāta.

Mācītāj, kas klausies šo ierakstu, ko tu teiksi par to? Draudzes locekli, kas dzirdi šo ierakstu, ko tu teiksi par to? Ko tu darīsi, ja tagad apzināti atteiksies Tam ticēt? Tu To nomazgāsi no savām rokām. Nevarēsi To nodot tālāk savai vadībai. Tas uzreiz pavērsīsies pret tevi pašu. Tu To dzirdēji. Kā ir ar tevi? Kā tu domā nostāvēt tajā Dienā?

Viņš ir vai nu tavās rokās, vai tavā sirdī, vai nu viens, vai otrs. Dievs, palīdzi mums!

²¹⁰ Ja vien...ja vien jūs spētu iztēloties slepkavību, un to, kas droši vien notiek tā cilvēka sirdī. Ko viņš ir sastrādājis? Viņš ir pārāk vēlu atjēdzies, tad, kad tas jau ir izdarīts.

Paskatieties, viņam bija iespēja. Viņš piedzima kā brīvs amerikānis. Viņš bija amerikānis. Taču viņš nolēma pārdot savu pirmdzimtību, lai kļūtu par krievu, un tas pavērsās pret viņu. Viņš apprecēja krievu meiteni. Tagad viņš ir Kubas komunistiskās partijas brīvdomātājs.

Brīva domāšana: “Es domāju, ko gribu.” Neko tu nedomā. Ko tu darīsi ar Jēzu, kuru sauc par Kristu? Tu neesi nekāds brīvdomātājs. Tāds brīvas domāšanas vispār nav. Lai mūsos iemājo tas prāts, kas bija Kristum!

Lūgsim Dievu.

²¹¹ Domājiet šādas domas, “Ja ir kas labs un slavējams, par to domājiet.” Es šorīt runāju mūsu vidū, un arī šajā magnetofona lentē. Ja šorīt tu esi šeit, un zini, ka tavas attiecības ar Dievu nav sakārtotas, un tu neesi piedzimis no Viņa Gara, un Dievam...

Jūs teiksiet: “Nu, bet es esmu izsūdžējis savus grēkus.” Es nerunāju par to. Vai Dievs to pieņēma? Jūs varat teikt: “Jā, es grēkus esmu izsūdžējis un tā tālāk. Jā, es ticu.” To pašu sacīja arī Pilāts: “Es esmu izsūdžējis savus grēkus, protams. Ko man darīt ar šo Taisno?” Tādā veidā tu Viņu no savām rokām nenomazgāsi. Nē, nē.

²¹² Ko tu ar Viņu darīsi? Ja tu neesi no augšienes piedzimis kristietis ar Svēto Garu, kas dzīvo tevī, kas bagātina tavu dzīvi, tad kāpēc gan tev Viņu nepieņemt tieši tagad? Tu To nekad nenomazgāsi no savām rokām. Tev vienmēr skanēs ausīs šis Vēstījums. Tas skanēs līdz tam brīdim, kamēr tu šo Vēstījumu nepieņemsi savā sirdī, *ka Jēzus Kristus ir vakar, šodien un mūžīgi tas pats.*

²¹³ Vai šorīt šeit šajā auditorijā ir tie, kuri apzinās, ka ir kļūdījušies? Vai viņi varētu pacelt savas rokas? Mums šeit nav tik daudz vietas, lai aicinātu pie altāra, telpa ir tik pārpildīta. Bet tu vienkārši pasaki: “Brāli Branham, palūdz par mani! Lai Dievs man palīdz.” Lai Dievs jūs svētī, es redzu jūsu roku! “Es To gribu tieši tagad. Šeit, Dieva priekšā, lai Viņš zina, ka es apzinos savu vainu, ka esmu vainīgs. Es...es negribu, lai Viņš paliktu manās rokās, es gribu, lai Viņš būtu manā sirdī.” Pacel savu roku, pasaki: “Palūdz par mani, brāli Branham!” Lai Kungs jūs svētī! Es redzu šai ļaužu daudzumā kādas četrdesmit vai piecdesmit paceltas rokas.

Viņš šodien sauc,

Viņš šodien sauc,

Padomājiet par to, tas ir Viņš, kas jūs aicina. Jēzus jūs aicina. Viņš to saka tev.

²¹⁴ Vai tu jau esi tik ļoti grēkojis, ka tava sirds kļuvusi raupja, un tu vairs nedzirdi, nespēj To sadzirdēt? Reiz, kad tu vēl biji mazs puisēns vai maza meitenīte, tu To dzirdēji. Un tev bija vēlēšanās tam atsaukties, taču tu To atliki, un pamazām kļuvi aizvien raupjāks un raupjāks pret šo pievelkošo Spēku, un šiem cirtieniem. Vai tad jau ir tik tālu, ka tu To vairs nedzirdi? Vai tu stāvi, kur...vai tava...tādā vietā kā Osvalds šorīt, ka tu zini? Ak! Kā jūs tā varat?

Vai būs vēl kāds, pirms mēs beigsim un es lūgšu Dievu? Jebkurā vietā šajā ēkā, kāds, kurš vēl nekad nav cēlis savu roku, pasaki: “Brāli Branham, tieši tad, kad tu pateici tos beidzamos vārdus, es...es to jūtu.” Vēl kāds ārpusē, koridoros, pie logiem, jebkur, nav svarīgi kur. Vienkārši...

²¹⁵ Lai Dievs tevi svētī, jauno lēdij! Lai Dievs svētī jūs, ser! Jūs To sajūtāt. Viņš ir... Lai dievs jūs svētī, kundze! Varbūt vēl kāds? Lai Dievs svētī jūs, kundze! Lai Dievs jūs svētī, lūk, šeit. Un lai Dievs svētī tevi, lūk, tur, mazo puisēn, mazo meitenīti. Jā, lai Kungs jūs svētī. Tur aizmugurē, ser. Jā.

Tagad vienkārši padomāsim par to. Es gribētu, lai jūs to darāt, kamēr mēs klusi dziedāsim “*Jēzus aicina*”. Un tagad es gribu, lai jūs vienkārši pasakāt: “Kungs, esi man grēciniekam vai liekulim žēlīgs! Es esmu draudzes loceklis, bet man...man esi vajadzīgs Tu! Man esi vajadzīgs Tu. Palīdzi man! Es...es kalpošu Tev. Es to apsolu, tieši tagad. Es pacēlu savu roku, jo Tu man esi vajadzīgs. Atdzīvini tagad manu sirdi, lai es varu Tevi pieņemt, un es pieņemšu Tevi savā sirdī.” Vai jūs darīsiet tā, kamēr mēs dziedāsim šo pantu?

Viņš šodien sauc,

Viņš šodien sauc,

²¹⁶ Tagad katrs lūdziet pie sevis. Tagad lūdziet. “Jēzus aicina...” Tas ir Viņš, kas runā. Lūk, kāpēc jūs pacēlāt savu roku.

...maigi Viņš šodien sauc.

Jēzus jūs aicina, skan Viņa Balss;

Paklausī Viņam...

Ieklausies Viņā, tieši tagad! Saki: “Kungs, es esmu vainīgs, Tavas Asinis ir uz manām rokām. Es esmu grēcinieks. Es nevēlos, lai Tās paliktu tur. Es Tās nevaru nomazgāt, es to esmu mēģinājis jau gadiem ilgi. Es neatraidīšu Tevi, kā to izdarīja Pilāts, mēģinot Tevi aizsūtīt pie kāda cita. Es vēlos Tevi. Ienāc manā sirdī, tieši tagad, Kungs! Es pieņemu Tevi. Es redzu, kā Tu stāvi manā priekšā, it kā Tavš tēls manā priekšā; un es ticībā ieeju Tevī, zinot, ka Tu man piedod. Un es...no šī brīža Tu vienmēr būsi manā sirdī.”

...šodien (lai visi lūdz Dievu)

Jēzus tevi aicina,

Viņš tevi maigi sauc.

[Brālis Branhams sāk dungot "Jēzus aicina" –Tulk.]

217 Debesu Tēvs, šis nelielais Vēstījums ir izskanējis. Un tagad notiek lēmumu pieņemšana, viss ir gatavs tiesas procesam. Šajā telpā ir sapulcējušies eņģeļi. Varenais Svētais Gars pierāda un apstiprina, ka Jēzus joprojām ir dzīvs. Viņš bija šis Mūžīgās Dzīvības avots. Kaps Viņu nespēja noturēt un elle Viņu nespēja paturēt. Viņš augšāmcēlās; brīvs no kapa un brīvs no elles. Un šodien Viņš stāv mūsu vidū.

Kungs, konfesijas un dažādas ticības mācības ir sasējušas daudzus mūsu ļaudis. Grēks ir viņus sasējis, taču šodien viņi vēlas kļūt brīvi. Viņi stāv līdzīgi Pilātam, bet tā vietā, lai censtos Viņu nodot kādam citam, viņi ir pacēlušī savas rokas: "Ienāc manā sirdī, Kungs Jēzu! Es vairs nedzīšu Tevi no sevis prom. Es to vairs nespēju. Tu joprojām esi manās rokās. Es Tevi biju atkal un atkal dzinis prom, taču Tu negāji, bet tagad es Tevi pieņemu. Es gribu, lai Tu būtu manā dzīvē, un es Tevi pieņemu savā dzīvē. Kungs, pieņem mani Savā Debesu Valstībā, piedodot man manus grēkus, un dāvā man spēju ticēt, ka Tu, Tēvs, mani pieņem!" Dāvā to! Mēs lūdzam to Jēzus Kristus Vārdā.

218 Un tagad, kamēr mēs vēl esam ar noliektām galvām. Ticība, ticībā... "Dievs, palīdzi man būt godīgam! Bet, zinot, ka Tu esi apsolijs, ka..."

"Kurš nāks pie Manis, to Es nekādā gadījumā neatraidīšu. Un Es došu viņam Mūžīgo Dzīvību, un pēdējās dienās Es uzcelšu viņu no mirušiem. To, kurš apliecinās Mani cilvēku priekšā, to Es apliecināšu Mana Tēva un svēto Eņģeļu priekšā. Kurš Manus Vārdus dzird..." Īstais, pareizais Jāņa Evaņģēlija 5:24 tulkojums ir tāds: "Kurš saprot un pieņem Manu Vārdu...tam, kurš pieņem Manu Vārdu un tic Tam, Kurš ir Mani sūtījis, ir Mūžīgā Dzīvība un viņš nenāks Tiesā." Tu nenonāksi uz apsūdzēto sola, kā Osvalds. "Bet tu esi pārgājis," ar dāvāto apžēlošanu, "no nāves Dzīvībā."

219 "Kungs, es nezinu kā un es nezinu, kāpēc, bet...bet es ticu, ka tas ir noticis. Es tam ticu savā sirdī, mana neticība ir aizgājusi. Es varu brīvi pateikt "āmen" uz katru Tevis sacīto Vārdu, un es To pieņemu tieši tagad. Es Tam ticu."

220 Tagad, kamēr mēs vēl esam noliektām galvām. Tie, kuri Tam noticēja, kuri pirms brīža pacēla savas rokas; ticībā jūs redziet Kristus tēlu, tur stāvošu, kurā jums būtu jābūt iekšā. Tagad jūs ejat ticībā, ticiet, ka jūsu grēki ir piedoti. Un no šīs dienas jūs esat gatavs Kristiešu kristībām, un jūs esat gatavs staigāt Kristū. Vai jūs negribētu, apliecinot to Viņam, atkal pacelt savas rokas, sakot: "Ticībā es ticu Tam no visas sirds"? Lai Dievs jūs svētī! Brīnišķīgi. "Tagad es To pieņemu. Es...es pieņemu; es tur neko nevaru darīt." Lai Dievs jūs svētī. Izskatījās, ka tie ir visi, kurus es redzēju. "Tagad es to pieņemu."

221 Redziet, jūs neesat labi, jūs nekad neesat bijuši labi, jūs nevariet būt labi, taču Jēzus nomira par cilvēkiem, kas nebija labi. "Kas man jādara, brāli Branham?" Vienkārši pieņem to, ko Viņš izdarīja, vienkārši pieņem to, ko Viņš ir izdarījis tevis dēļ. Un tagad, ticot Tam un pieņemot To...

Un tā, mācītāj, man šķiet, ka baseins būs atvērts. [Brālis Nevils saka: "Jā." –Tulk.] Kristībām viss būs sagatavots, ja tu vēlies kristīties.

Ja jūs esat pieņēmuši "Tēva, Dēla un Svētā Gara" titulus jeb nosaukumus, jūs esat patiešām... Es to saku ar godbijību un cieņu, taču, pēc manas izpratnes, jūs neesat kristīti. Jūs neesat, jo jūs neesat izpildījuši to, ko teica Viņš.

222 Viņš teica: "...kristot viņus Tēva, Dēla un Svētā Gara Vārdā." Ja jūsu kristībās vienkārši tika nosaukti šie tituli...Viņš nekad nav teicis: "Ejiet, nosauciet šos *titulus*; ejiet izsakiet šos *vārdus*." Bībelē tas šādi nekad netika darīts. Šādā veidā tas nekad netika darīts. Kristības notika tā, kā sacīja Jēzus: "Tēva, Dēla un Svētā Gara Vārdā," bet šis *Vārds* ir Jēzus Kristus.

223 Pēteris, kuram bija atslēgas, teica to pašu; katrs apustulis, visa Draudze; līdz agrīnā Nikejas

Padome, kurā tika organizēta Romas katoļu baznīca, pieņēma šos titulus personas Vārda vietā. Vai nu jūs esiet kristīti Romas konfesiju dogmās, vai arī Jēzus Kristus Vārdā, viens no diviem. Tas ir tavās rokās; tu nevari To nomazgāt. Tas ir tavās rokās.

Tagad jūs esiet To pieņēmuši. Es jums uzdošu šo jautājumu, kad...kad ērģelnieks un pianists sāks spēlēt šo veco labi pazīstamo himnu.

*Ticībā uz Tevi raugos,
Tu, ak, Jērs no Golgātas
Glābējs Dievišķais
Uzklausī, kad lūdzos es
Paņem visu vainu prom,
Un no šīs dienas ļauj man
Pilnīgi Tev piederēt!*

224 Neviens neejiet tagad prom. Vienkārši godbijībā stāviet un vienkārši pacelsim Viņam pretī savas rokas.

*Ticībā uz Tevi raugos, (Bet Viņš ir Vārds)
Tu, ak, Jērs no Golgātas
Glābējs Dievišķais
Uzklausī, kad lūdzos es
Paņem visu vainu prom,
Un no šīs dienas ļauj man
Pilnīgi Tev piederēt!*
Es tagad atdošu savu dzīvi.

225 Ūdens būs gatavs pēc dažām minūtēm. Ja jūs nevarat kristīties tagad, tad vakarā mēs kristīsim atkal.

Visu dienu domājiet par to: "Jūsu rokās". Atbrīvojieties no Tā. Vienīgais veids, kā jūs varat to izdarīt, ir tapt mazgātam Jēzus Kristus Asinīs, Kurš ir... Redzat? Jā, draugi. Neaizmirstiet to tagad, kad nolieksim savas galvas. Raugieties uz Viņu!

Kad tumsā jāiet man...

226 Tagad viss ir atkarīgs no tavas sirds lēmuma. Notiek Viņa lietas iztiesāšana. Vārds ir gatavs krustā sišanai. Kristus ir tiesas priekšā. Ko tu darīsi ar Jēzu, kuru sauc par Kristu?

*Esi Tu mans Ceļvedis,
Tumsu Tu par dienu vērt
Asaras un bēdas aizdzen,
Un no Tava ceļa nomaldīties
Neļauj man nekad.*

Un tagad ar noliektām sirdīm. [Brālis Branham sāk dungot "Ticībā uz Tevi raugos" –Tulk.]

227 Aizdomājieties dziļi, draugi. Varbūt tavš vārds ir tas pēdējais, kurš ir šajā Grāmatā. Mēs atrodamies laiku beigās. Tagad nopietni padomā. Vai tu...vai šeit ir kāds, kurš ir Viņu noraidījis?

228 Atceries, Tas var nekad vairs neatgriezties. Pilātam vairs netika dota cita izdevība. Viņš visiem spēkiem mēģināja izglābties, taču nevarēja. Tas atradās viņa rokās. Un ko tu darīsi ar Dieva svaidīto Vārdu šai stundai, kuru sauc par Kristu?

KO ES DARĪŠU AR JĒZU, KURU SAUC PAR KRISTU?

(What Shall I Do With Jesus Called Christ?)

Šo svētrunu brālis Viljams Marrions Branham sludināja svētdienas rītā, 1963. gada 24. novembrī Branhama Saiešanas Teltī Džeffersonvilā, Indiānas štatā, ASV. Pierakstīts no magnetofona lentes bez saīsinājumiem un izmaiņām angļu valodā. Latviski tulkots no krievu valodas. Tiek izplatīts bez maksas.